

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutaeserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: “Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel.” Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevareproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at “øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt”.

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: “I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og

udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden." Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som "råstofeksportør" og understregede behovet for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdoğan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Roosevelts "Glass/Steagall"- norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager "Glass-Steagall" som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende "Too big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for "penge, penge,

penge"-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: "Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen", havde potentialet til at forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til "fred" – populært, men ineffektivt. Man må kræve "fred med Rusland", hvilket betyder "at afslutte USA's/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA's afindustrialisering af Tyskland". Den fælles resolution udvander ikke tingene: "I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! ... USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden."

Den "imperialistiske krigspolitik" betyder, at "folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger". "Krigsspiralen" må stoppes. Erklæringen kræver "en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO". Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst, vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Det Globale Civilisationsinitiativ og kunsten at indgå en ny “NEW DEAL”

Ikke korrekturlæst.

Den 17. marts 2023 (EIRNS) – “Det monetære finansielle verdenssystem er faktisk nu i øjeblikket i færd med at gå i opløsning. Der er ikke noget mystisk ved dette; jeg har talt om det i nogen tid, det har været i gang, det er ikke aftaget. Det, der er anført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansmarkeder, er humbug! Det er rent opdigtede antagelser. Der er ingen sandhed i det; forfalskningen er enorm. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finansielle system kan undgå at bryde sammen – ingen! Det er slut, nu! Det nuværende finansielle system kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under noget formandskab, under nogen ledelse eller nogen ledelse af nationer. Kun en grundlæggende og øjeblikkelig ændring af verdens monetære finansielle system vil forhindre et generelt, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Med hvilken hastighed ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt!”

https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html

Det var Lyndon LaRouche, den 25. juli 2007. Er dette budskab, der blev overbragt for næsten seksten år siden, forældet? Var det forkert? “LaRouche bliver ved med at sige, at systemet vil bryde sammen, men det gør det ikke. Det har han sagt i en

eller anden form i de sidste halvtreds år. Det er aldrig sket.” Så LaRouche, den økonomiske prognosemager, blev ofte undertrykt, bl.a. gennem fængselsophold i fem år, 1989-94.

Helga Zepp-LaRouche påpegede imidlertid i sin erklæring af 14. marts, “Call for an International Emergency Conference To Reorganize the Bankrupt Financial System”, at “i betragtning af det finansielle systems ekstreme overdrevne gældsætning kombineret med en derivateksponering på to kvadrillioner dollars, er ‘Alting-boblen’ truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud.” https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

Som en astronom havde Lyndon LaRouche forudset supernovaen, idet han vidste, at den eksplosion, der “nu er i gang”, faktisk fandt sted meget tidligere og var et resultat af begivenheder, der nu ligger over et halvt århundrede tilbage – f.eks. den 15. august 1971, da dollaren blev taget ud af guldstandard, og Bretton Woods-systemet blev ophævet. (Der var endda begivenheder, der havde fundet sted før det, så tidligt som i 1957, som havde foranlediget LaRouches økonomiske prognoser).

De, der har afvist LaRouche gennem årtierne, og som afviser ham nu – selv om tænkere i Kina, Rusland, Indien og andre steder ikke gør det – kan nu ikke se den smalle vej fremad, hvorigennem katastrofen kunne forhindres, gennem en opfordring til en “global Glass-Steagall-bevægelse”. Med den politiske massestrejke, der er strømmet ud på gaderne i Frankrig, Holland, Tyskland og endda svagt, men betydningsfuldt i USA, er det muligt, at hvis et sådant opråb blev rejst lige nu, begyndende med USA’s Kongres, at det voksende og omfattende berettigede tab af tillid til ikke blot systemets finansielle, men også dets politiske karakter ville muliggøre et gennembrud, selv på trods af bank- og efterretningslobbyerne, der dominerer Kongressen, selv på trods af selve Kongressen.

Glass-Steagall er imidlertid ikke nok. Det ville aldrig virke alene, uden Kina, Rusland, Indien og andre, fordi ingen nation, heller ikke USA, kan ændre supernovaeksplosionen. Det er trods alt det, som LaRouche advarede om for 15 år siden. I stedet må disse aktioner, uanset hvor de finder sted, indgå i en indsats for gennem en række konferencer, herunder en krisekonference for at reorganisere systemet, at gennemføre de adskillige initiativer, som den kinesiske regering har opfordret tydeligst til, og som kan tilpasses af enhver regering med henblik på deres nationale anvendelse. Det drejer sig om det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ.

Erklæring fra LaRouches uafhængige kandidat Diane Sare: Kongressen bør gennemføre LaRouches fire love

Den 15. marts 2023 (EIRNS) – Som kandidat til det amerikanske senat fra staten New York opfordrer jeg til et hastemøde i den amerikanske kongres for at håndtere den hastigt fremadskridende sprængning af det transatlantiske finanssystem, som det fremgår af de nylige bankkrak, herunder den New York-baserede Signature Bank.

Som min mentor, den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede advarede for årtier siden, er systemet fuldstændig bankerot. Der er ingen mulighed for at indfri de

derivatforpligtelser på over 2 billiarder dollars, som de finansielle foretagender i London og Wall Street, der er "for store til at gå fallit", ligger inde med. Systemet må gennemgå en velordnet konkursreorganisering som led i genindførelsen af Glass/Steagall-lovens forordning om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed fra investeringsbankvirksomhed. Dette er den første af LaRouches "Fire nye love til at redde USA Nu", som han udarbejdede i 2014, men som ikke blev gennemført, fordi de fleste amerikanere og deres repræsentanter stadig befandt sig i en vrangforestilling om den amerikanske økonomis tilstand. [https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html] Dette alene vil beskytte det amerikanske folk mod at vågne op en smuk morgen og opdage, at alle deres opsparinger er forsvundet i cyberspace, og at alle elektroniske overførsler er indefrosset.

Den 12. marts meddelte Federal Reserve, FDIC og finansministeriet, at man ville yde Silicon Valley Bank en fuld redningspakke ud over de lovligt FDIC-forsikrede beløb, hvilket var ulovligt og kun vil forværre det uundgåelige sammenbrud. Afsnit 11 i Federal Deposit Insurance Act har følgende ordlyd: "Det nettobeløb, der tilkommer en indskyder i en forsikret indskudsinstitution, må ikke overstige det maksimale standardbeløb for indskudsforsikring som fastsat i overensstemmelse med afsnit (C), (D), (E) og (F)....". Disse paragraffer angiver 250.000 USD som dette maksimum, med mindre tilføjelser, der kun er mulige som inflationsjusteringer, og for pensionskonti. "Undtagelser for systemiske risici" er ikke fastsat i denne lov.

På samme måde som i den igangværende politik med at holde amerikanske soldater i Syrien uden en krigserklæring fra Kongressen, har Biden-regeringen igen overtrådt hensigten med den amerikanske forfatning ved at øge det amerikanske folks gæld med en destruktiv handling uden kongressens tilladelse.

Konkursreorganisering og gennemførelse af den oprindelige Glass/Steagall-bankadskillelse fra FDR-æraen vil, selv om det

er et nødvendigt første skridt, ikke tilvejebringe betingelserne for et økonomisk opsving. Når den voluminøse varme luft er blevet frigjort fra spekulationsboblen, vil det være presserende at erstatte den bankerotte og forfatningsstridige Federal Reserve med en ny nationalbank med beføjelse til at udstede kredit i nødstilfælde for at sikre visse gældsforpligtelser, der er relateret til det amerikanske folks overlevelse, såsom finansiering af pensionsfonde, kommuners offentlige arbejdsafdelinger, herunder vandbehandlingsanlæg, affaldsindsamling, brand- og politiafdelinger, hospitaler og skoler.

Samtidig skal der iværksættes et hasteprogram for at erstatte gamle dæmninger, broer, jernbaner og motorveje, som vil beskæftige millioner af mennesker. Vi bliver nødt til at iværksætte et nødprogram for at uddanne unge mennesker til at udføre det produktive arbejde, som der er et presserende behov for, og vi vil opdage, at dette ikke kan gøres uden at udbedre vores anstrengte forhold til Kina, der er verdens førende produktive økonomi, og som skal levere mange af de materialer og reservedele, som vi ikke længere selv producerer.

LaRouches fjerde lov opfordrer til et "fusionsdrevet" nødprogram til udvikling af fusionsenergi som en del af den lovlige udvikling af menneskehedens fortsatte opdagelse og beherskelse af nye universelle fysiske principper, der gør det muligt for flere mennesker at leve et mere produktivt liv fra generation til generation. En pålidelig forsyning af effektiv og intensiv energiproduktion er afgørende for at skabe grundlaget for omdannelsen af den amerikanske økonomi og verdensøkonomien.

Som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche foreslog i årtier, kan ingen nation overleve isoleret, så der bør også afholdes en international konference for førende nationer, måske på initiativ af BRICS-Plus, SCO eller Den eurasiske økonomiske Union, men også med deltagelse af USA, for at afskaffe spekulation i valutaer og vende tilbage til faste

valutakurser, hvilket vil give mulighed for langfristede kreditter til store projekter for økonomisk udvikling, hvoraf mange allerede er på vej gennem Bælte- og Vej-Initiativet.

I betragtning af den nylige svinagtige opførsel hos det store flertal af vores føderale repræsentanter i spørgsmål om krig og fred samt almen moral, som f.eks. deres beslutning om at genindføre de brutale Cæsar-sanktioner mod Syrien i kølvandet på et forfærdeligt jordskælv, er jeg enig i Zepp-LaRouches vurdering af, at de presserende nødvendige foranstaltninger måske må komme fra udlandet, før den amerikanske regering vil blive tilskyndet til at handle fornuftigt.

Vi har dog for nylig set glimt af muligheder, som f.eks. den tværpolitiske støtte til Rep. Gaetz' (R-FL) H.Con.Res.21, der opfordrer til tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. Resolutionen mislykkedes, men i stedet for de typiske 421 mod 2 stemte en tværpolitisk gruppe på 103 repræsentanter for initiativet, og Rep. Gaetz erklærede, at han "ikke giver op" med hensyn til sin hensigt om at afslutte de evige krige.

En af grundene til at Kongressen er så dårlig er, at vi, det amerikanske folk, bliver ved med at lade dem slippe af sted og endda genvælge dem, efter at de har vedtaget foranstaltninger, der ødelægger os. Det må høre op!

Ring til dine repræsentanter i dag. Kræv at de omgående handler for at genindføre Glass/Steagall-loven, og standse de ulovlige hyperinflationære redningspakker, der er påbegyndt igen, og som vil være endnu mere ødelæggende, end de var i 2008. Send dem de to dokumenter, der er tilgængelige via nedenstående QR-koder, og kræv at de studerer dem. Ring til dem igen for at være sikker. Vi får ikke en chance til.

"Helga Zepp-LaRouche: Indkaldelse til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system"

<https://schillerinstitute.com/blog/2023/03/14/helga-zepp-larou>

che-call-for-an-international-emergency-conference-to-reorganize-the-bankrupt-financial-system/

https://assets.nationbuilder.com/sareforsenate/pages/848/attachments/original/1678907234/20230315-bank_bailout.pdf?1678907234

Opbygning af en ny verden fra asken af de gamle, suveræne nationer en fælles fremtid. Helga Zepp-LaRouches tale til et møde i NYC den 21. marts

Den 21 marts.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag! Lad mig tale om corona-pandemien. Hvad der kan forventes; hvad der kan gøres; og hvordan en reel løsning ville se ud.

Det er åbenlyst et uhyre alvorligt øjeblik, og mange mennesker er vågnet op og har indset, at intet efter denne pandemi vil være, som det var før, fordi nogle af de grundlæggende aksiomer bag måden vi tænker på netop nu, er i gang med at blive knust. Mange spørgsmål er stadig ubesvarede, og en løsning er naturligvis ikke kommet til syne endnu.

Men lad mig begynde med en egentlig reference til det, som jeg

lige sad og læste i Washington Post. De rapporterer, at repræsentanter fra sundhedssektoren i New York og Californien, nu opfordrer til at begrænse testningen af coronaviruset til sundhedspersonale og smittede personer som er indlagt, i et forsøg på at spare på de for få værnemidler, såsom masker, ventilatorer, senge for intensiv behandling, osv. Ellers ville muligheden for at kontrollere smitten gå tabt, og hele situationen ville gå ind i en ny fase. Dog tror jeg ikke at dette er det sidste ord, eftersom Trump fredag for en uge siden holdt en pressekonference foran Det hvide Hus, hvor alle direktører fra apoteker og medicinale firmaer deltog, og bekendtgjorde, at der ville sættes en masseproduktion af testsæt i gang, og at parkeringspladserne for disse steder ville blive omorganiseret til "drive-thru"-testning. Jeg syntes, at dette var et meget vigtigt skridt, og at det faktisk går i præcis den rigtige retning. Hvis vi ser på hvad der skete med coronaviruset i Kina, f.eks. i Wuhan, hvor udbruddet begyndte, havde de succes med at stoppe spredningen. To tusinde personer er døde fra januar til nu, og så, for tre dage siden, var der nul nye tilfælde. Dr. Tedros, som er præsident for Verdenssundhedsorganisationen (WHO), gav et råd til al sundhedspersonale i verden, og sagde at den bedste måde at bekæmpe denne virus på er at teste, teste, teste. Mange andre sundhedsrepræsentanter har konkluderet, at den bedste fremgangsmåde er gennem proaktiv testning, for at identificere potentielt smittede personer, isolere dem, og sætte dem i karantæne; ikke sende dem hjem, ikke selv-isolation, men reel karantæne.

Jeg tror at denne lære er absolut afgørende, fordi den beviser, at et udbrud kan stoppes. Dette blev ikke kun opnået i Wuhan, men også i en lille by i Italien, byen Vò, som har 3300 indbyggere, hvor de første dødsfald i Italien skete. De begyndte øjeblikkeligt at teste alle, genteste, fandt de smittede personer, sporede hvem de havde været i kontakt med, og satte dem i karantæne. Og nu er smitten i Vò blevet stoppet. Så jeg mener virkelig at dette er meget vigtigt.

Tydeligvis er grunden til at der ikke er den samme fremgangsmåde overalt den, at der ikke er nok testudstyr. Verdenssundhedsorganisationen har lige offentliggjort, at de har uddelt 1,5 millioner testpakker verden over, men at der faktisk er brug for 100 millioner. Dette foregår sammen med mange andre skridt, f.eks. at alle er i fuld gang med at udvikle vacciner, osv. Det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik.

Angående Kina, hvis man blot tænker over det, er der denne utrolige anti-Kina-kampagne, som foregår i USA og andre steder, men specielt i USA, hvor folk snakker om Wuhan-virusset, Kina-virusset. Jeg har ikke engang lyst til at gentage alle de ækle ting, som der er blevet sagt om Kina. Men jeg ønsker at I stopper op et øjeblik, og tænker. Da Kina, som muligvis begik nogle fejl ved ikke at anerkende problemet, og pga. dette mistede en eller to uger; men efter at den centrale regering i Kina erkendte problemets omfang, foretog man de mest drakoniske skridt mulige. De lukkede byen Wuhan og provinsen Hubei ned; og satte reelt set 60 millioner personer i karantæne. De indførte de mest strikse regler overhovedet. Det var kun tilladt familier at handle ind hver tredje dag; kun ét familiemedlem. Det var på ingen måde tilladt at bevæge sig rundt. De lukkede al produktion ned, og jeg tror de byggede 22 hospitaler alt i alt, flere intensivafdelinger på en uge. Nogle af dem har de allerede taget ned, fordi der ikke længere er brug for dem, da de var midlertidige hospitaler. Men med denne fremgangsmåde var de succesrige.

Hvis vi husker den umiddelbare pressedækning, og det som politikere sagde, at Kina fratager dig dine menneskerettigheder, "sikke et diktatur". Der var et fuldstændig vanvid om dette. Nu, to måneder senere, efter at Kina virkelig gjorde verden en tjeneste de to efterfølgende måneder, kigger vi rundt, og hvad ser vi? Vi ser, at regeringerne i Europa og USA ikke virkelig brugte disse to måneder til at forberede sig, for at begynde en

hastemobilisering for produktion af testudstyr, ventilatorer, beskyttelsesmasker, beskyttelsesdragter, senge til intensiv pleje. Men de begyndte meget langsomt. Rent faktisk sagde Tysklands sundhedsminister Spahn i begyndelsen af pandemien: "Årh, denne virus vil ikke komme til Tyskland." I januar sagde han, at det tyske sundhedssystem er fuldt forberedt, at der ikke var noget at være bekymret for. Nu har folk pludselig travlt, fordi de ikke har brugt tiden til virkelig at begynde en fuld mobilisering.

Hvis man imidlertid betragter Italien netop nu, er der allerede flere mennesker døde af COVID-19 end i Kina. Sundhedssystemet er fuldstændig overvældet i den nordlige del af Italien, i Lombardiet-regionen, i Bergamo. Måske har I allerede set de horrible billeder, hvor hæren nu hjælper med at bringe ligene væk, fordi de er så overvældede, og ikke kan håndtere det mere. Disse er scener fra det 14. århundrede; dette er hvad der skete under Den sorte Død. Boccaccio beskrev dette i Decameron. Vi har nogle medlemmer i det nordlige Italien, og de rapporterer om folks absolutte desperation lige nu, fordi dødsfaldene bliver for mange.

Men hvad er resultatet? Nu handler regeringerne mere eller mindre præcis ligesom Kina gjorde i januar. De har indført en nedlukning i Italien, i Spanien, i Frankrig. I Tyskland er dette allerede i sket i Bayern, i Saarland, i byen Dresden, og i går i fjernsynet sagde de, at folk må forvente, at hele Tyskland vil blive lukket ned i begyndelsen af ugen. Åbenlyst gjorde Kina noget rigtigt, og ingen snakker om overtrædelser af menneskerettigheder i disse europæiske lande lige nu, fordi alle ved, at jo hurtigere man handler, desto bedre. Frankrigs fagforening for sundhedspersonale og organisationen for unge læger har sagsøgt den franske regering for ikke at have gennemført strikte foranstaltninger nok. De siger at den eneste måde, hvorpå problemet kan kontrolleres, er ved at gøre præcis dette

Naturligvis kræver dette et helt sæt forskellige

foranstaltninger. Jeg tror, at testningen... testning så bredt som muligt... gentestning, det er klart den allerførste betingelse. Man bliver nødt til at lukke hele samfundslivet ned... økonomien. Man må lukke det ned for en vis periode. Men det indebærer selvfølgelig en hel række problemer. Det må forventes, at denne pandemi, fordi det er et verdensomspændende fænomen, må besvares med en fuldstændig ændring i verdenssystemet. Fordi den ikke kan håndteres under de nuværende omstændigheder.

Det er nu den samstemte opfattelse hos mange af de førende eksperter, som professor Drosten, der er virolog på Charité Hospital i Berlin, en ekspert, der sagde, at de var nødt til at revidere tanken om, at virusset vil bremse op i løbet af foråret og sommeren på grund af sommertemperaturerne; der vil forekomme bølger af virusmutationer. Og at virusset, i den periode som er vinterperioden for den sydlige halvkugle, spreder sig hurtigere på kontinenter som Afrika eller Latinamerika, asiatiske lande, og det er virkelig noget, der må tages højde for. Hvis man ser på situationen i Afrika, og professor Drosten sagde, at denne pandemi nu udvikler sig parallelt i alle lande i verden, og har netop nået Sydvestasien, som har en tæt forbindelse til Afrika – og disse lande har ingen chance for social isolering. De har ingen chance for at vaske hænderne. De kan [godt] vaske hænderne, men der er 2 milliarder mennesker på planeten, som ikke har adgang til rent vand. Professor Drosten sagde, at vi mellem juni og august vil se billeder, som vi hidtil kun kender fra film. Vi vil se scener, som han ikke engang kan forestille sig, og han er usikker på, hvordan det vil påvirke os. I Afrika – alene i Sydafrika er der flere millioner mennesker, der er HIV-inficeret. 60 % af disse har desuden tuberkulose. Det er tydeligvis folk i kategorier med høj risiko. I Afrika alene er der 60 millioner børn, der er underernærede, og så er der græshoppeplagen, som spreder sig. Der er allerede en sultkatastrofe i mange afrikanske lande; så man kan forestille sig, hvilken ødelæggelse dette vil forårsage i Afrika; og

rapporterne vi får fra Latinamerika går stort set i samme retning.

Denne pandemi vil selvfølgelig vende tilbage. Den vil aldrig gå helt væk, men vil komme forstærket tilbage til efteråret; og det er meget usandsynligt, at vi vil have en vaccine på det tidspunkt – måske vil vi have terapeutisk medicin, som vil give en vis lettelse for de mildere tilfælde – men denne 'ting' vil forblive med os. Et af de store problemer er selvfølgelig, at man i den indledende fase er nødt til at lukke økonomien ned, fordi kontakten mellem mennesker under de nuværende omstændigheder må minimeres. Jo mere der lukkes ned jo større er chancerne for at inddæmme den. Men når disse forholdsregler forhåbentlig har succes, ligesom nu er tilfældet i Kina, er man nødt til at genåbne økonomien, og i det omfang man gør det, er der fare for en genopblussen af pandemien. Så dette vil ikke forsvinde så let, men vil, efter hvad eksperterne siger lige nu, sandsynligvis blive her indtil sommeren 2021; fordi det forventes, at det vil vare så længe at udvikle en vaccine. Der arbejdes nu på verdensplan på omkring 20 forskellige vacciner, men denne proces kan ikke bare forkortes, netop af den grund som blev udtrykt af Dr. Mike Ryan fra WHO. Han sagde, at der kun er én ting farligere end en slem virus, og det er en dårlig vaccine; og at vi skal være meget omhyggelige med at indsprøjte noget i verdensbefolkningen i potentielt massivt omfang, når man ikke kender alle virkningerne af det.

Det har åbenlyst absolut høj prioritet at arbejde på en vaccine, og denne vaccine skal, når først den eksisterer, stilles til rådighed for alle. Den må være tilgængelig for hele verden. En meget vigtig komponent i dette lige nu er Kina, der klarer sig bedre – de har nye tilfælde, men mest fra folk der kommer tilbage fra andre lande. De har aktiveret, hvad Dr. Tedros allerede bekendtgjorde under talen på 'World Belt and Road Forum i 2017' i Beijing, som jeg deltog i, nemlig en Health Silk Road ('Sundheds-silkevej').

Han sagde, at der må være et internationalt samarbejde mellem de lande, som samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, om at oprette sundhedssystemer i hvert land, og Kina gør netop dette. De har nu sendt medicinske teams til Iran, Irak, Italien, Spanien. De har sendt store mængder masker, testudstyr, beskyttelsestøj, til Italien, til Spanien, til Frankrig; selv Ursula von der Leyen, præsidenten for Europa-Kommissionen sagde, at EU skal takke Kina for at have sendt alle disse ting.

Det er min absolutte overbevisning, at USA burde stoppe kampagnen mod Kina og tage imod præsident Xi Jinpings tilbud om samarbejde. Der var noget samarbejde, og præsident Trump er vaklende; undertiden taler han om 'Kina-virussen', så snakker han om sin gode ven Xi Jinping. Jeg mener, at sidstnævnte tilgang bør tages, og jeg synes, at præsident Trump skal tale med præsident Xi, og at de bare skulle sige, at vi er i en nødsituation; "send millioner af testudstyr, så vi kan gøre alt for at få dette under kontrol". Mens USA naturligvis øger sin egen produktion med aktiveringen nu af 'National Defense Production Act', hvor mange virksomheder opfordres af regeringen. Det bør alt sammen finde sted, men timingen er afgørende.

Det kinesiske udenrigsministerium har netop bebudet, at de nu hjælper både med hensyn til medicinsk forsyning såvel som med at sende eksperter til 82 lande i verden. Det kinesiske ækvivalent til CDC (Center for Disease Control and Prevention, USA's sundhedsstyrelse, red.) har netop holdt en hastekonference med repræsentanter for 24 afrikanske lande og lovede, at de ville hjælpe i denne situation.

Det er klart et kapløb mod tiden, men jeg tror, at de skridt der derudover må tages er på det finansielle og økonomiske område. Der er mange tegn på, at det finansielle system allerede var bankerot inden denne krise brød ud. Vi ved, at der ikke er blevet gjort noget siden 2008 for virkelig at afhjælpe de underliggende årsager til kasinøkonomien, og

hvorfor den brød sammen i 2008. Lyndon LaRouches ord om, at dette er en global sammenbrudskrise, og at der absolut ikke er noget, der kan gøres for at redde dette system; at det er bankerot, og at man er nødt til at erstatte det ved hjælp af hans Fire Love – gennem et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system og intet andet kunne afhjælpe situationen – disse ord er forblevet sande igennem alle disse år siden 2008. Vi ved også, at Federal Reserve, den amerikanske centralbank, siden 17. september 2019 gik ind på disse utrolige penge-pumpeoperationer, de såkaldte 'overnight' repo-kreditter, der angiveligt bliver taget ud af systemet igen hver morgen. Men hvis man ser på Federal Reserves balance, er det meget tydeligt, at de har tilføjet flere hundrede milliarder dollars til denne balance, og at situationen virkelig er en hyperinflatorisk 'penge-pumpning'.

Man er nødt til at skelne. Jeg siger ikke, at de foranstaltninger, der blev truffet af EU, at ECB for eksempel stiller 750 milliarder dollars til rådighed på forskellige vis, med opkøb af obligationer, at regeringer hjælper virksomheder med at holde sig oven vande, udsætter skattebetalinger. Disse foranstaltninger er meget nyttige, og Federal Reserve har gjort lignende ting. Jeg tror for 1,2 billioner \$ tilsammen, og mere i vente. Men sagen er, at selvom jeg ikke siger, at disse foranstaltninger ikke bør tages – inklusive at give penge direkte til enkeltpersoner for at holde dem oven vande... for hvad er situationen for arbejdsløse og hjemløse? Alt dette skal der virkelig tages hånd om, men det løser ikke problemet. Hvis man beholder kasinoøkonomien, og dette absolut fallerede system og blot fortsætter med at tilføje likviditet, kan det være en mulig løsning på kort sigt. Men det vil have en fuldstændig hyperinflatorisk effekt – ikke på lang sigt.. ikke på mellemlang sigt – men på relativ kort sigt.

Det er nøjagtigt, hvad der vil ske verden over. Hvis man ser på, hvad der skete i Tyskland i 1923, da hyperinflation

ødelagde alle menneskers livsopsparing, fordi penge blev stadig mere værdiløse, er det en stor fare. Derfor opfordrede jeg for et par dage siden i en kort udtalelse, som Dennis henviste til i begyndelsen, til at de finansielle markeder lukkes ned. Hvis man holder denne kasinoøkonomi kørende, vil det lige præcist føre til hyperinflation. Jeg mener, at dette må gøres. Man bliver nødt til at lukke markederne ned. I mellemtiden er der mange økonomer, der har opfordret til lignende foranstaltninger. Også den militære analytiker Pat Lang sagde dybest set det samme, fordi disse vilde udsving på aktiemarkedet; dette er et holocaust, som ikke stopper. Derefter må man gå ind for Glass-Steagall; nu! Udsæt det ikke! Stil det ikke i bero. Præsident Trump lovede mange gange i valgkampen 2016, at han ville gennemføre Glass-Steagall, og nu er præcis øjeblikket til at gøre dette.

Hvad det betyder, er at nøjagtigt de samme foranstaltninger, som dem der blev truffet af Franklin D. Roosevelt i 1933, må iværksættes præcis således. Min afdøde mand understregede altid, "Der skal ikke ændres noget. Argumenterne om, at markederne i dag er mere komplicerede, og at der er brug for derivater, afviste han det kategorisk altid. Grundlæggende ville det betyde, at der opstilles brandmure mellem forretningsbankerne og investeringsbankerne; og at forretningsbankerne sættes under statsbeskyttelse, så de kan fortsætte med at yde kredit til realøkonomien, de små og mellemstore virksomheder, handel, detailhandel, alle disse ting, der er væsentlige for den reelle økonomi. Men man udskiller investeringsbankerne fuldstændig. Det betyder, at investeringsbankerne ikke længere skal have adgang til forretningsbankernes opsparingskonti, og at de ikke skal reddes med skatteydernes penge.

"Da nogle af disse produkter er komplicerede, fordi pensionsfondene og andre legitime ting, der hører til folks livsopsparing, i mellemtiden er vævet sammen med derivaterne og hele kasino-aspektet i det finansielle system, er der

derfor brug for en 'timeout'; alt må indefrys, og så skal en statskommission undersøge, hvad der er legitimt i disse aktiver, og de skal skilles ud og beskyttes. Det vil være kompliceret, men det må og skal gøres.

"Derfor vil der, hvis investeringsbankdelen af det finansielle system elimineres, naturligvis ikke være tilstrækkelig med likviditet. Og det er grunden til, at hr. LaRouche sagde, at dette er tidspunktet, hvor man må genoprette et hamiltonisk banksystem, man er nødt til at oprette en nationalbank – ikke blot i ét land, men praktisk talt i alle lande – og så er man nødt til at forbinde disse nationalbanker gennem faste valutakurser. Der må indgås langsigtede aftaler om investeringer i veldefinerede genopbygningsprojekter; genopbygning af sundhedssektoren, beskyttelse og genopbygning af suverænitet indenfor landbrugsområdet for at rekonstruere krigshærgede regioner som Sydvestasien. Årsagerne til at det afrikanske kontinent og andre lande på den sydlige halvkugle er så sårbare må én gang for alle afhjælpes; hvilket betyder, at man for alvor må begynde at industrialisere disse lande, landene i Afrika og landene i Latinamerika og Asien, og man er nødt til at hjælpe dem med at opbygge infrastruktur som en forudsætning for industriel produktion og udvikling af landbrug.

"Og på den måde skaber man betingelserne for at skabe et tilstrækkeligt sundhedssystem i alle lande. Alt dette skal gøres samtidig, og det vil naturligvis ikke gå glat, men hvis ikke man går i denne retning, er der ikke alene fare for, at coronavirus kommer tilbage og hærger, men der er absolut intet til hinder for udbrud af nye vira og nye sygdomme.

"Og derfor er dette en absolut nødvendighed, at vi retter fejlene begået igennem de seneste adskillige årtier, især de sidste 30 år med deregulering af markederne og at give spekulanterne ret til alting og skære ned på den almene velfærd."

Hvorfor er det, at USA's og de europæiske sundhedssystemer er i så dårlig stand? Fordi der var nedskæringer; hospitaler blev lukket ned, alt blev privatiseret, væsentlig produktion blev outsourcet til lavtlønslande, og lagre af testudstyr, værnemidler blev opgivet. Hospitaler lukkede, og produktionen blev outsourcet til Kina og Indien, hvorfor vi i de såkaldt avancerede lande nu ikke har denne slags ressourcer.

Så det må korrigeres. Jeg mener at denne nødvendighed for at vende tilbage til idéen om det almene vel, som værende økonomiens omdrejningspunkt, er absolut tidens hovedspørgsmål. Og jeg tror at vi bliver nødt til at reflektere over hvilke fejl er blevet begået, og vi har én uomstødelig målestok, og det er det som hr. LaRouche sagde for over 50 år siden, begyndende i 1971, hvor han pegede på faren for en ny depression, en ny fascisme, da Nixon frakoblede dollaren fra guldstandard og droppede de faste vekselkurser. På det tidspunkt sagde han, at hvis man fortsætter i denne retning, vil det ende i en katastrofe, faren for en depression, faren for en ny fascisme. I 1974 etablerede han dernæst en Biologisk Holocaust-arbejdsgruppe, som havde til formål at undersøge effekten af Verdensbankens og Den internationale Valutafonds politik, som ikke tillod tredje verdenslandene at udvikle infrastruktur, et sundhedssystem, og havde betingelser, der tvang dem til at betale deres gæld til disse institutioner og gæld til bankerne i Vesten, før det var tilladt at investere i deres egne økonomier. Det er grunden til at Afrika stadig befinder sig i denne tilstand. Dette må forstås. Vi sagde på det tidspunkt, at Den internationale Valutafonds politik er værre end Hitlers, og der var en voldsom reaktion på dette; jeg husker det tydeligt, men det ramte hovedet på sømmet. Hvis man betragter de millioner af mennesker, som døde uden nogen som helst grund, udover manglen på udvikling, så er det fuldstændig berettiget.

Denne organisation har i de efterfølgende år produceret seks større studier, som man kan finde enten på internettet eller

få dem ved at kontakte os, hvor vi fuldstændig påviste hvad resultatet ville blive af denne politik. Nu bliver vi virkelig nødt til at genoverveje hvad der gik galt med den liberale politik. Der var en masse angreb på Kina, fordi de er et diktatur, og jeg mener, altså, hvis man har et velvilligt diktatur, et diktatur der mener det vel, som er godt for dens borgere, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og nu hjælper 82 lande i verden med at bekæmpe pandemien, måske er dette diktatur ikke så dårligt, og måske er det en forkert måde at navngive det på. Måske er det en konfutsiansk stat, som er mere interesseret i befolkningens almene vel. Jeg synes at folk, frem for at blive fortørnet, burde tænke nærmere over grunden til at Kina har succes, og hvorfor det er Vesten, som har disse problemer lige i øjeblikket. Kina er ikke skadefro, tvært imod, og jeg tror, at det vigtigste, som kan drages fra hele denne oplevelse, er, at vi må lære at samarbejde. Der findes ingen måde, hvorpå en geopolitisk konfrontation kan vinde over coronaviruset, eller nogen anden sygdom.

Se, den 3. januar opfordrede jeg til at afholde et hastetopmøde mellem Præsident Trump, Putin og Xi. Dette var pga. udviklingerne omkring mordet på den iranske general Soleimani. I mellemtiden lavede Præsident Putin et lignende forslag ved at kræve et topmøde mellem de permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, for at behandle presserende anliggender for hele menneskeheden, og alle de andre lande har allerede accepteret at samarbejde om et sådant møde. Og jeg tror, at den eneste måde hvorpå vi kan overvinde denne nuværende krise, er at have et sådant hastetopmøde, hvilket, som hr. LaRouche nærmere beskrev dette for mange år siden, må inkludere USA, Rusland, Kina og Indien, fordi disse fire lande er repræsentative for hele verden. Dette er ikke en eksklusiv idé; andre lande og regeringer kan deltage og støtte op om dette, men der er brug for en sådan form for magtkonstellation, for virkelig at kunne etablere en anderledes verdensorden.

Jeg mener, at det første skridt åbenlyst er et samarbejde for at bekæmpe pandemien. Jeg tror, at Kina videregav genomets kode, gensammensætningen, umiddelbart efter at de havde kortlagt dette til alle laboratorier, og det var det første positive skridt i den rigtige retning. Der findes allerede en hel del samarbejde mellem forskellige institutioner; for eksempel mellem kinesiske videnskabsinstitutioner og Pasteur-Instituttet i Frankrig. Dette bør styrkes, og alle laboratorier og alle videnskabsfolk bør absolut samarbejde, og ikke bekæmpe hinanden, fordi dette er et for stort problem for ét enkelt land. Og dernæst, naturligvis den form for tiltag som jeg lige nævnte med Hr. LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; et globalt Glass/Steagall-system; en nationalbank i hvert land; og så et samarbejde i et Nyt Bretton Woods-system som Franklin D. Roosevelt tilsigtede det. Dvs. at det ikke er som det Bretton Woods-system, der blev etableret af Truman og Churchill, som mere eller mindre udelukkede kreditter til udviklingslandene; men hr. LaRouche betonedede ofte, at et Nyt Bretton Woods må og skal forsyne udviklingslandene med kreditter til industrialisering.

Jeg tror, at et sådant topmøde er absolut muligt. Jeg mener, at dette er vejen vi må gå. Vi bliver nødt til at opnå et Nyt Paradigme, hvor hele menneskeheden samarbejder, og jeg tror at hvis vi bevæger os i denne retning, og også tager den sande menneskelighed til os, som vi har set – for eksempel den førende læge i det medicinske hold fra Wuhan, der sagde, at det som virkelig har fået disse læger og sygeplejersker gennem en meget svær tid var kærlighed, kærlighed til sine familier, kærlighed til sin nation, men specielt kærlighed for hele menneskeheden, og at et individ er dødeligt, men kærlighed er udødelig. Og så var der mange der udtrykte dette, hvor folk i Italien i begyndelsen sang klassiske sange fra deres balkoner, for at give hinanden mod. Vores medlemmer har nu fortalt mig, at det er ophørt, fordi de alle sørger, pga. krisens omfang. Andre steder, eftersom orkestrer ikke længere kan optræde i teatre, der nu er lukkede, opføres klassisk musik, som vil

blive sendt gratis over internettet.

Der er en tydelig forståelse for, at man i en krise som denne har brug for skønhedens inspiration, man har brug den klassiske kulturs dybeste udtryk, fordi man må give folk den indre styrke til at klare sig igennem sådanne meget, meget svære tider. Dette bringer mig til min sidste pointe, nemlig den at vi absolut må overvinde denne krise, ved at smide alt det affald ud, som har domineret vores kultur de sidste årtier. Al hæsligheden i den såkaldte moderne kultur, ungdomskulturens hæslighed, det meste af den populære kultur burde bare smides på lossepladsen, og vi må have en klassisk, musikalsk renæssance. Og det skønne er, at dette år er Beethoven-året, og selvom det er meget, meget forfærdeligt, at de fleste, eller alle Beethoven-årets begivenheder i Tyskland er blevet lukket ned, pga. pandemien, betyder dette ikke, at man ikke kan lytte til mange gode opførelser fra tidligere.

Og man kan virkelig lytte til Beethoven hver eneste dag for at få den inspiration og styrke til at tænke som Beethoven, som hr. LaRouche skrev, eller gav som overskrift til en af hans artikler, og opløfte en selv til den form for tankegang, hvor man tænker som Beethoven eller Schiller. "Alle Mennesker bliver brødre," det er teksten fra den 9. symfoni, "dette kys til verden vid". Og den skønhed i den fjerde del af den 9. symfoni er den ånd, som vi, som én menneskehed, må have, når vi kommer ud på den anden side af disse kriser. Hvis vi gør dette, hvis vi forener menneskeheden, gennem en enorm, fælles anstrengelse, i kærlighed til hele menneskeheden, da tror jeg, hvis det lykkes at komme igennem denne krise, at vi virkelig kan gå ind i en ny historisk æra, for menneskeheden, hvor vi faktisk i sandhed kan sige, at dette er en menneskelig verden, og at vi vil gøre ting på en helt anden måde fra nu af. Det er hvad jeg ville sige.

Årsag og virkning

Den 23. marts (EIRNS) – Ofte er den største hindring for at løse et problem en forkert identifikation af dets årsag. Dette er især tilfældet i tider med stor social og økonomisk uro, i et 'faseskifte', som i dag. De gamle 'spilleregler' er ophørt med at fungere, inklusive dem der syntes at forklare årsag og virkning under normale omstændigheder. Alligevel falder mange, selv velmenende, mennesker tilbage til gamle, dysfunktionelle måder at tænke på hvordan verden faktisk fungerer.

Hvorfor er der en global coronavirus-pandemi? Det er ikke fordi "kineserne kan lide at spise levende flagermus"; det er ikke fordi et eller andet skummelt efterretningsagentur frembragte et biologisk våben i et hemmeligt laboratorium et sted (selvom det giver stof til eftertanke, at folk som prins Philip åbent taler for et sådant malthusiansk folkemord); og det er ikke fordi dette er "naturlige fænomener", der altid vil være der, og som man bare skal lade køre deres løb.

Verden bliver hjemsøgt af en coronavirus-pandemi i dag af netop de grunde, som Lyndon LaRouche advarede om, og ikke andre: en tilbagegang i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed til niveauer, der ligger konstant og dramatisk under den faktiske befolkning. LaRouche specificerede, at dette vil forekomme som et resultat af finansielle og økonomiske politikker, der favoriserer spekulation over videnskabelige og teknologiske gennembrud og tilhørende udvidet fysisk-økonomisk produktion. I en tale den 17. januar 1998 til en konference med Schiller Instituttet i Virginia advarede LaRouche:

"Vi er på kanten af det største økonomiske sammenbrud i den europæiske civilisations historie siden det fjortende

århundreder, hvad der blev kaldt 'en ny mørk tidsalder', en del af en proces hvor ca. halvdelen af Europas befolkning blev udslettet gennem sygdom og hungersnød og forskellige former for vanvid. Højdepunktet var, som i dag, et sammenbrud af det finansielle banksystem, det såkaldte lombardiske banksystem. I denne periode forsvandt halvdelen af kommunerne, Europas sogne. En tredjedel af Europas befolkning forsvandt i løbet af en ret kort periode på grund af sygdom og hungersnød og strid. Vi er på randen af sådanne ting, ikke kun i Asien, ikke kun i Sydamerika, men her i selve USA. Ikke i det næste århundrede, men i år."

I samme tale sagde LaRouche: "Se jer omkring. Tag ikke en begivenhed ad gangen og prøv at forklare den. Se på processen."

Det dødbringende coronavirus, der truer den menneskelige art, og den lige så dødbringende finansielle kræft på 1.800 billioner \$, der har metastaseret over hele det transatlantiske finanssystem, er en del af den samme proces – de er virkninger, der er produceret af den samme årsag, og derfor underlagt den samme løsning.

Lyndon LaRouche opfordrede engang til politisk at begrave Wall Street og London City så dybt, at man ikke engang ville være i stand til at lugte stanken. Denne begravelse har et navn: den kaldes Glass-Steagall – konkursbehandling af et kræftsygt transatlantisk finanssystem for at indefryse de spekulative aktiver, samtidig med at de vigtige funktioner i de kommercielle banker relateret til befolkningen og væsentlig fysisk produktion opretholdes.

Samtidig med denne foranstaltning, som Lyndon LaRouche formulerede i sine berømte 'Fire Love', er det nødvendigt at etablere hamiltoniske nationale kreditsystemer [efter Alexander Hamiltons principper] til finansiering af reel udvikling; oprette et nyt Bretton Woods-system til i fællesskab at fremme globale infrastrukturprojekter med høj produktivitet som f.eks. 'Verdens Landbroen'; og fremme

avanceret videnskabelig forskning inden for områder som fusion, rumforskning og optisk biofysik. Dette argument blev sammenfattet i bemærkninger af hans enke, Helga Zepp-LaRouche, den 21. marts:

"Det er nødvendigt at gå ind for Glass-Steagall; nu! Tøv ikke! Udsæt det ej. Præsident Trump lovede i valgkampen 2016 mange gange, at han ville gennemføre Glass-Steagall, og nu er øjeblikket inde til at gøre det.

"Hvad dette betyder, er at nøjagtigt de samme foranstaltninger, som dem der blev taget af Franklin D. Roosevelt i 1933, må iværksættes igen. Min afdøde mand understregede altid: 'Der skal ikke ændres noget'. Argumenterne om at markederne i dag er mere komplicerede, og at der er brug for derivater, afviste han kategorisk. Grundlæggende ville det betyde, at der opstilles brandmure mellem forretningsbanker og investeringsbanker; og at forretningsbankerne sættes under statsbeskyttelse, så de kan fortsætte med at udstede kreditter til realøkonomien, de små og mellemstore virksomheder, handel, detailhandel, alle disse ting, der er væsentlige for den reelle økonomi. Men investeringsbankerne skilles fuldstændigt fra. Det betyder, at investeringsbankerne ikke længere skal have adgang til forretningsbankernes opsparingskonti, og at de ikke skal reddes med skatteydernes penge.

"Da nogle af disse produkter er komplicerede, fordi pensionsfondene og andre legitime ting, der hører til folks livsopsparing, i mellemtiden er vævet sammen med derivaterne og hele kasino-aspektet i det finansielle system, er der derfor brug for en 'timeout'; alt må indefrys, og så skal en statskommission undersøge, hvad der er legitimt i disse aktiver, og de skal skilles ud og beskyttes. Det vil være kompliceret, men det må og skal gøres.

"Derfor vil der, hvis investeringsbankdelen af det finansielle system elimineres, naturligvis ikke være tilstrækkelig med likviditet. Og det er grunden til, at hr. LaRouche sagde, at

dette er tidspunktet, hvor man må genoprette et hamiltonisk banksystem, man er nødt til at oprette en nationalbank – ikke blot i ét land, men praktisk talt i alle lande – og så er man nødt til at forbinde disse nationalbanker gennem faste valutakurser. Der må indgås langsigtede aftaler om investeringer i veldefinerede genopbygningsprojekter; genopbygning af sundhedssektoren, beskyttelse og genopbygning af suverænitet indenfor landbrugsområdet for at rekonstruere krigshærgede regioner som Sydvestasien. Årsagerne til at det afrikanske kontinent og andre lande på den sydlige halvkugle er så sårbare må én gang for alle afhjælpes; hvilket betyder, at man for alvor må begynde at industrialisere disse lande, landene i Afrika og landene i Latinamerika og Asien, og man er nødt til at hjælpe dem med at opbygge infrastruktur som en forudsætning for industriel produktion og udvikling af landbrug.

”Og på den måde skaber man betingelserne for at skabe et tilstrækkeligt sundhedssystem i alle lande. Alt dette skal gøres samtidig, og det vil naturligvis ikke gå glat, men hvis ikke man går i denne retning, er der ikke alene fare for, at coronavirus kommer tilbage og hærger, men der er absolut intet til hinder for udbrud af nye vira og nye sygdomme.

”Og derfor er dette en absolut nødvendighed, at vi retter fejlene begået igennem de seneste adskillige årtier, især de sidste 30 år med deregulering af markederne og at give spekulanterne ret til alting og skære ned på den almene velfærd.”

Dette var Lyndon LaRouches anbefalede politik for at udrydde årsagen til de problemer, vi står overfor.

Paul Gallagher om nedsmeltningen af finanssystemet.

Den 13 marts. Lyt til EIR's økonomiske redaktør Poul Gallaghers 17 minutter lange orientering om systemets nedsmeltning, den amerikanske centralbanks gale pengepumpende reaktion, og hvordan Lyndon LaRouches fire love er det eneste fornuftige modsvar.

Man gennemlever nu enden på et system, hvilket viser sig ved udbruddet af coronavirusset og det medfølgende sammenfald af den mere end et tusind billioner dollar store spekulative boble. Da dette system blev skabt i 1971, advarede Lyndon LaRouche om at det var dødsdømt, ved i stigende grad at have overdraget verdensøkonomien til London og Wall Streets finansielle elite. Og fra det tidspunkt fremsatte han de nødvendige løsninger til regeringer og befolkninger. Viderebring denne besked til dine lokalvalgte politikere:

1. Vi har brug for et nyt system, ikke en løskøbelse af det gamle.
 2. LaRouches "fire love for økonomisk genopretning" og hans opfordring til et Nyt Bretton Woods-valutasystem, begge baseret på princippet om at beskytte og fremme den fysiske økonomi, må der handles på NU!
-

**Vil de igangværende chok
fremprovokere en ny slags
tænkning,
der er nødvendig for at
overvinde en ny mørk
tidsalder?**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche d. 11. marts
2020**

Helga gentager de seriøse advarsler fra ledende tyske eksperter indenfor smitsomme sygdomme og ser på Wuhan-modellen for at bryde smittevejene i begyndelsen. Helga beder lande om at koordinere deres indsats for at besejre denne pandemi, inklusiv at dæmme op for de økonomiske indvirkninger på den globale økonomi, men det betyder ikke at redde Wall Street! (Se hendes opdaterede underskriftsbegæring)

Helga og Harley diskuterer svindelen med her-og- nu-økonomien, og påminder folk om Lyndon LaRouches advarsel, at hvis vi fortsatte ned ad vejen mod nulvækst, ville Vesten ikke længere være i stand til at opretholde sig selv og ville sprænges indad. Hun kræver en ende på geopolitik, og at alle kræfter må være fokuserede på at løse den fælles virus- og finanskrise. Pas på dig selv, og tak for at du følger vores arbejde.

Afskrift på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute, welcome to our webcast with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. It's March 11, 2020. And now we're very deep into a process which has been unfolding rapidly with the coronavirus, the emergence of a pandemic worldwide. And Helga, this is something that people in the West have been trying to wish away, but it's something that's going to be wished away: It requires a total change in thinking. Why don't you start with your thoughts on that, because you have been very out front in the need for an emergency call to reject this old paradigm, and move to the new.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think the situation is very serious. It probably will not be possible without a lot of casualties, but nevertheless, if there are decisive measures now, and a complete change in the attitude, the damage can be minimized. Otherwise, it will be catastrophic.

Now, I think it is useful to listen to the experts from Germany who are making regular podcasts, Christian Drosten, the virologist from Berlin Charité hospital, and Professor Lothar Wieler from the Robert Koch Institute, and they put out very drastic warnings. What Drosten said is that there will be no lessening of the increasing in the spring and summer period, which some people temporarily assumed, because we will face a virus wave, and naturally, in the summer period, the virus will continue to spread to the summer hemisphere, where it will be winter, and then in all likelihood return even more, and with possible mutations in the fall, and a vaccine, as of now, cannot be expected before a year or so.

So, Merkel announced what is now commonplace among many leaders of countries, that the infection rate probably will infect 70% of the population, and unfortunately, it is absolutely not true what our Health Minister Jens Spahn still thought in January, which is really incredible, where he said that the coronavirus does not represent a danger for Germany,

and that the mortality rate of the coronavirus would be lower than of the common flu – that's what he said in January.

Now, obviously, that that was not the case was clear, already if people looked to China, which in the month of January was waging an incredible battle, and by closing down the entire city of Wuhan and Hubei province, effecting a lockdown for 60 million people, implementing it and also enforcing it and having a population which was very cooperative in doing so, according to the World Health Organization, China has set a new standard in dealing with such pandemics. And the West could have taken that as an example, but people in the West are just too arrogant, too Euro-centric, or too Western-centric, so they thought they could ignore, or even think "this is affecting China and not coming to Europe or the United States"; so they lost three valuable months, maybe not entirely, but obviously, a completely different attitude would have been necessary.

And now, it is spreading and changing by the hour, so people are completely aware of the fact that this is out of control. And I do not want to add to any panic, but it is very clear that the numbers which are announced right now are not accurate. I talked to my colleagues in France, today, and there are only a little bit more than 1,000 tests which have been made in France so far! That is not a representative figure which comes out, then. And we have some cases where people clearly have symptoms, and they try to get tests, and they were told, there are no tests in France right now, France doesn't have the production capability and all the tests have been bought up and there simply are no tests. So, obviously, the fact that in Germany, there are only two deaths so far, as of this webcast [midday in Germany March 11 – ed], they attribute that to the very well testing – now, we have to see.

I think the lesson from Wuhan, and now that all of Italy is basically a red zone, after some very irrational behavior on the side of some citizens, after the north was locked down,

you have quite an advanced situation; but I think the lesson to be learned from all of that is that is that we have to learn from China. We have to get rid of our Western arrogance, and simply look at the way how China effectively dealt with it, and then the only conclusion is, that you have to enforce these measures before you have a mass of cases. That means that if you have anywhere, a region, like some cities or areas in North Rhine-Westphalia, one should apply the Wuhan model immediately. It should be closed down, there should be a quarantine for a certain number of weeks, and these measures must be taken early on, because everything which counts in this is the speed, to take preemptive measures before the virus spreads completely out of control.

So I think we are in a very serious situation, but it's not some moment where you can completely panic, but there are clear ways, and I think the Chinese efficiency with which they dealt with this, should be a lesson for everybody.

SCHLANGER: When you speak of the arrogance, I think you're referring, in particular, to the continued adherence to geopolitics, to the neo-liberal model, the whole idea that the West is superior, the West has solved all the problems. Isn't this what hampers the thinking of people at the European Union and many of the people in the U.S. Congress, and think tanks in the United States?

ZEPP-LAROUCHE: I think the reaction so far by the leading politicians, for example, the European finance ministers – the so-called Eurogroup – they have a meeting on March 16, and on their agenda is first, the European Stability Mechanism, and then something else, and then only third, the coronavirus attack, and it is very clear that the reason why the reaction was so late, and why they didn't use the word "pandemic," because they were more concerned about the stock market, the efficiency and the profits coming from the so-called "pandemic bond" – which is an absurdity all by itself, that you would try to finance the cost of pandemics with bonds from which

people can make a profit, but only if you have the maturity of the bond. So, I think the thinking is still very much dominated by the geopolitical idea: For example, yesterday, I was listening – and one should actually stop doing that! – I was listening to the ZDF news and this moderator reported about the coronavirus crisis, but then, instead of praising what the Chinese accomplished in Wuhan, he took the occasion to blast China and attack it, or to continue to attack Russia, China, that has to stop! Because if you look at it, the only way how humanity will get out of the crisis, is international cooperation. Wang Yi, the Chinese Foreign Minister, has just telephoned the Italian Foreign Minister Luigi Di Maio, and the Chinese offered share their experience, to send their experts; they're donating masks, protective suits, and tests to Italy. This is a completely different approach. And I think the West has much to learn how to respond to challenges which all of humanity is facing. And this whole geopolitical thinking is really one of troglodytes and should be eliminated completely.

SCHLANGER: We see people like U.S. Secretary of State Mike Pompeo continuing to attack China; he calls coronavirus the "Wuhan virus" – you have this kind of attitude, when in fact, what we're seeing is a significant drop of cases in China. And you mentioned earlier the importance of President Xi Jinping going to Wuhan to talk to the people who are on the front lines. I think it's important to report this, Helga, because it's not going out in the Western press.

ZEPP-LAROUCHE: I have proposed something, which may look impossible to some people, but I dare the prediction that the situation will – because of this ineffectiveness of Western response – that the situation will soon come to the point where more and more people are recognizing that what I'm saying is the only way to address this problem. What I have reiterated is my call to have an emergency summit by Xi Jinping, Putin, Trump, Modi, as a minimum combination, to address all these problems. Because it's very clear that we

need an international cooperation concerning the coronavirus pandemic. This is already threatening the international financial system: We saw, in the last several weeks, several plunges, absolutely of the same dimension as after the 2008 systemic collapse, or after the September 11, 2001 attack; and only because the central banks have now decided to flood the markets, to lower the interest rates – like the Bank of England lowered the interest rate by a half-percent, 50 basis points, today – as if the simple pushing of liquidity would remedy any of the real, physical causes for why the system is collapsing. So, I want to have a mobilization of the population to demand that the leaders of the most important governments – of the United States, Russia, China, and India – need to discuss the Four Points which were proposed by my late husband Lyndon LaRouche, in June 2014, because you need to have an immediate end of the global casino economy, by implementing a Glass-Steagall system; we have discussed this many times on this program, but it is the only combination of measures which would address the problem. Then, you need a national bank in every country; in Germany, we could extend the functions of the Kreditanstalt für Wiederaufbau; have a national bank in every other country; have an international cooperation among these national banks, reinstate fixed exchange rates, and then have agreements about industrial development projects, like the industrial development of Southwest Asia, of Africa, and this will become then, a New Bretton Woods system. There must be cooperation with the Chinese New Silk Road to have these kinds of development plans. And we need a crash program to go into a new platform of higher productivity of the economy, joint cooperation in advanced technologies, like fusion, like biophysics, like space research cooperation. And then, such a summit could implement these measures, and then could have a series of such summits, and that way change the geopolitics, and move towards an international cooperation, a shared future of humanity.

And that shift has to occur. And I'm predicting, and I think

I'm on the safe side in doing so, that the crisis will accelerate, there will be many more unfortunate consequences, and people will recognize that to establish a completely different level of thinking will be the only way out for all of mankind.

If you agree with that, you should help this mobilization. There is a resolution, which is attached to this webcast [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_new], please sign it, please spread it among your friends and colleagues, get more people to sign it: Because we need a public discussion about this, and public demand that the whole world should move into a completely new way of cooperating and solving these kinds of problems.

SCHLANGER: I've received a few emails from people who have asked, why do we focus on "neo-liberalism" as the problem? What does that have to do with the virus? And I think it's important to look at what Dr. Redfield of the Centers for Disease Control and Prevention (CDC) had to say about the need to rebuild the system: That the so-called "just-in-time" system, which has been accepted as an economic model doesn't work. We need redundancy. And Helga, I think it would be very useful for you to just review again, why this neo-liberal system is the cause, or sets humanity up for these kinds of crises. Because this is what your husband was warning, going back to 1971, with the Biological Holocaust Task Force he set up, and so on.

ZEPP-LAROUCHE: The prognosis of Lyndon LaRouche, which he made on Aug. 15, 1971, when Nixon dissolved the Bretton Woods system by going to floating exchange rates, by decoupling the dollar from the gold-reserve standard and that way, opening the deregulation of the markets which has escalated ever since. My husband at that point had made the prognosis that if the West would continue on this road, of liberalizing the markets, of going with neo-liberal, monetarist policies, that it would end up in a new depression and the danger of a new

fascism; or, one would go to a completely new economic system.

Now, that prognosis has proven to be absolutely on the mark. And the Biological-Ecological Holocaust Task Force which you just mentioned, he set up in 1974, and it was to study the effects of the policies of the IMF and World Bank on the economic system, especially in the developing sector. And in meantime, we have produced *many* studies, which you can all see in our archives, that if you impose such austerity or zero growth policies, especially on the developing countries, that you would inevitably cause the emergence of old diseases and new diseases, because you cannot consistently lower the living standard of entire continents, as the IMF and World Bank have done in the last 50 years, without creating conditions of breakdown. And that is exactly what you see right now: Because you don't have only the coronavirus crisis, you have the locust situation getting completely out of control in many African states, in the Horn of Africa, and in the Arabian Peninsula and Pakistan-India, even threatening to go into China.

Then, as part of this geopolitical, liberal scheme of the West, the refugee crisis: It's not a natural phenomenon, it is the result of the interventionist wars conducted by the Bush Administrations and Obama, with the idea that you have to spread "democracy" and "human rights" and that it's legitimate to made interventionist wars against Iraq – doesn't matter if it's based on lies that there are so-called weapons of mass destruction which Nancy Pelosi, in the meantime has admitted that they all knew it was lie and they did it anyway; Iraq, Afghanistan – these are all the reasons why you have a refugee crisis. The underdevelopment of Africa is a result of these policies.

So that is why I am saying, if we don't get rid of this paradigm, which has many elements – it has geopolitics, it has neo-liberal economic policies; but it also a Malthusian dimension to it. The Green axiom which says that nature, or

some spiders or some ants somewhere are more important than human beings; and I even go so far as to say that I think the reason why there is such an absolutely bestial attitude – I mean, on the coronavirus, do you think that most African countries or Asian and Latin American countries that do not have the health systems we have, do you think they are testing their people? I don't think so. So the figures are in all likelihood completely off, and the ability of these countries to remedy it is much, much less. And I'm absolutely convinced that there are some people who say, "Oh, there are too many people anyway," like Bertrand Russell, who said, you need a pandemic every generation – these are quotes we have published many times! And the absolutely disgusting way how the EU is dealing with the refugee crisis, now again erupting at the Turkish-Greek border, that is a mindset which is disgusting! And it is the reflection of geopolitics, of the Malthusian idea that there are too many people anyway.

Now, Erdoğan, obviously, is playing his own, terrible games. But I think in this moment, where innocent people who have nothing, – the whole thing is that these refugees, even if they're sitting in camps for years on end, and have begun speaking Turkish, and now Erdoğan is instrumentalizing them, that may all be true – that's what the Greeks are saying – but what is the solution to that? You have to stop insisting that you have regime change in Syria, that has to stop. There has to be recognition that the only legitimate government in Syria is the one which the Syrian people themselves elect. There was a constitutional process under way, which is now stopped again; that has to be resumed. There has to be an end to the war. Turkey should not be backed by NATO – this is an insane idea. The U.S. special envoy for Syria James Jeffrey just demanded that NATO should fully back up Turkey against Syria, that is complete insanity: What needs to be done is you have to have peace with Syria, and then you have to have an orderly negotiation between the Assad government and the opposition, to arrange for the return of the Syrians to their own country,

which is what most people want to do, anyway.

So I think all of these assumptions, that you just keep going with the policies which have proven to be a failure, that that has to absolutely stop. I don't see a sign that the European establishment is capable of doing it. That just means we need a mobilization of the population, because this is becoming a serious existential crisis for all of us, and we have to take responsibility to put in a new paradigm – a paradigm of cooperation, and then we can solve most problems; at least over time, we can find solutions to such problems as coronavirus. But we need to change the view of the West towards China and Russia, and this whole idea that regime change is allowed under the pretext of spreading democracy and human rights, is one of these imperial, colonialist ideas which have to go.

SCHLANGER: Another perfect example of that is the expansion of sanctions against Iran and Venezuela for regime change, in the face of this growing pandemic.

I'd like to come back to one other point, which I think you alluded to earlier, which is the financial crisis: We now see, if something is going to be quarantined, we ought to quarantine Wall Street and the Bank of England. The idea that lower interest rates will solve something, but what's going on with the repo lending, the incredible demand for liquidity without any concern for solvency, this is the other aspect of Mr. LaRouche's warnings over many years.

ZEPP-LAROCHE: Yes. I don't know how long this will continue. And I think what the central banks are proposing is completely irresponsible, because the continuous flooding of the markets with money, and the idea to go even to negative interests rates, all of this is already eating up the savings and life's earnings of the population, and is threatening at some point to go into a hyperinflation. So these derivatives must be absolutely written off – this is why Glass-Steagall is so

crucial – and I think the whole EU program as it was announced by EU Commission President Ursula von der Leyen, in this presence of this deplorable Greta Thunberg, that has to go, too! Because you cannot have an industrial state and implement these policies. I think if you want to have hospitals, if you want to have enough intensive care units to deal with such a situation, you have to have a productive society. And that Green policy of von der Leyen it has to go. We need the full package that I talked about before: Glass-Steagall, and the return to Hamiltonian banking, which every time there was a successful economic system in history, whether it was the New Deal of Franklin Roosevelt, whether it was the reconstruction of Germany in the postwar period, these were the principles which were applied, and that is what is urgently required.

SCHLANGER: And while this is all going on, we have this incredible soap opera in U.S. politics around the Democratic nomination. I think it would be very useful, as we come toward the end of this webcast, for you to emphasize again, what do you think people should do, to make sure we can change the paradigm? There's a hunger for change, people are still extremely unhappy, and now, very nervous, both because of the financial crisis and the coronavirus, what should people do? How should they respond?

ZEPP-LAROUCHE: Since you mentioned the U.S. situation, I think it's a big problem, because, unfortunately Trump said he had a hunch that the mortality rates of the coronavirus is much less than what the World Health Organization was saying. Now, I think that he's probably saying that because of the election campaign and he thinks that this will intervene. But I think the reality will assert itself very quickly: This will come as fast as it came in Europe, maybe faster even, and the U.S. right now is really unprepared! The health delivery system was taking even more than in Europe. The Democrats have this Biden now as a major candidate – I can only advise people, there is a very interesting collection of videos which was published by

Consortium News, the author is Caitlin Johnstone [<https://consortiumnews.com/2020/03/06/stop-calling-it-a-stutter-dozens-of-examples-show-bidens-dementia-symptoms/>], and she collected about 20 or so videos of speeches of Biden where you clearly can see that he doesn't have it any more – he's lost it. So the idea to somebody who has clear signs of aging (to put it mildly), to think that you can run him through the Democratic Convention, the election campaign, and then win the election in November against Trump, is also a sign of extreme mental deterioration of the people who think they can do that and get away with it.

So if you look at all of these things, we need a completely new thinking: We are in a Dark Age, the Dark Age is absolutely comparable to the 14th century when the Black Death killed one-third of the European population, and people just went crazy! You see signs of this insanity, already now, and we need therefore, a completely different approach, like it came with the 15th century and the Golden Renaissance in Italy. We can talk about that some other time, but, I think people have to really recognize, we are in a Dark Age, and we have to reject all the assumptions which have led to this present situation.

And I actually would like to make one other point: I think the coronavirus will force lockdowns, it will force measures, schools and universities are already closed for several weeks in several countries; you don't know yet what will be the effect of all of this on the financial system, on the real economy, and I think on these circumstances, where Merkel is talking about 70% of the population will become infected, and if you assume worldwide it may be 100 million people, and then, if you take present mortality rates, it will be 2-4 million people – under these circumstances, we should not have war games. And therefore, I think we need to stop the present NATO maneuver in Eastern Europe, the Defender-Europe 2020: Because obviously, the virus does not stop in front of the

military. And to have these kinds of things going on, when you have an immediate health threat to the population, is really something which doesn't make any sense. So this NATO maneuver should stop. Presently I think the highest commander of the U.S. forces in Germany is a victim of the coronavirus and is in quarantine in Wiesbaden: So, that should just give people to think that the virus does not stop in the face of the military.

And I think we should go in the direction of mobilizing for the summit: I know people think that this is too big, but sometimes, when you are in a real crisis, only if you reach a completely new level of thinking, namely the idea that all the major countries of the world – the United States, Russia, China, and India, as a minimum; and then other countries can come together with these countries – only if you change the level of thinking, and the level of approach, can you find a solution. So if you agree with that, then help us in this mobilization, because, you know, we will do other things: We will call for the rebuilding of the health delivery system, there are other things we can do. But I think because of the complexity of the world situation, the interaction of all of the elements of the breakdown, that we will not solve the problem unless we go to a completely new paradigm, a new system of international relations, and you should help us in this mobilization, and that's the very best thing you can do for your own life and your own future.

SCHLANGER: And I would recommend, toward that end, that people circulate this webcast, get this webcast around, so people can hear the extent of the crisis and the solutions; and secondly, go to our website, and download the call for emergency summit from Helga Zepp-LaRouche, take that to your city council, to your trade union group – well, maybe you shouldn't go too far, but you can certainly use the internet to get it around and get people signing it and support it.

So, Helga, anything else you want to add?

ZEPP-LAROUCHE: No. I think this is a moment where people will be freaked out and it's understandable: But sometimes a shock is also healthy if it helps you to get out of a wrong idea, and to think things through and then move ahead and find a solution. So, I would urge people to overcome your present fears and be confident that if we work together as one humanity, we can solve this.

SCHLANGER: OK, well, with that, we'll see you again, next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 3. november
2019**

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans

præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiff's "whistleblower". Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

Kongressen **iler** **med**

rigsretssag og krig men stikker af fra Wall Streets store problem.

Den 20. oktober (EIRNS) – Det amerikanske senat er nu et krigsteater for evindelige krigere, der kræver flere krige i Mellemøsten og afstraffelse af præsident Donald Trump med den absurde påstand om folkemord på kurderne. Repræsentanternes Hus kan nu prale af rigsretssags-tilhængere fra begge parter, der foregiver at tro, at Vladimir Putin (eller Xi Jinping) kontrollerer Trump, og som støtter en hemmelig gruppe af CIA-operatørers forehavende med at vælte præsidenten. Mange af de store nationale medieorganisationer har forladt den tynde fernis af at rapportere nyhederne, for simpelthen at udsende og fordreje PR-meddelelser fra lederne af kuppet, der som udgangspunkt kommer fra højtstående personer i den britiske efterretningstjeneste.

Hvis dette er situationen, er det amerikanske folk i deres gode ret, hvis de er villige til at handle i egen interesse, til at smide det meste af denne kongres af fupmagere og deres forfalskede synspunkter og falske nyheder ud. Men noget andet ligger til grund for denne skøre opførsel.

Disse valgte embedsmænd skjuler for sig selv – og fra dig – de umiskendelige rapporter om, at en ny finanskrisen, allerede i et tidligt stadie, er på vej imod os fra Wall Street, mens de industrielle økonomier i USA og Europa synker. Den nye globale finansielle rapport fra Den Internationale Valutafond er fuld af meget alvorlige advarsler om gældskrise og finansielt sammenbrud. Den amerikanske Centralbank har dagligt pumpet 50-100 milliarder \$ likviditetslån ind i Wall Streets banker og kapitalfonde siden den 16. september, da man opdagede en likviditetskrise på 'interbank'-lånemarkedet. Centralbankerne i USA, Europa og Japan koordinerer deres udvidede program for

banksubsidier i forsøget på at udstede tilstrækkelig likviditet til at forhindre, at aktie- og obligationsværdier dratter i afgrunden.

Men der er ingen omtale af disse udbrud af finansielle nødsituationer i Kongressen og parlamenterne, og heller ikke henvisning til dem i de populære medier. Der afholdes ingen høringer. Kompetente økonomer og bankfolk opfordrer indtrængende til, at disse banker skal brydes op efter principperne i Glass/Steagall-loven, og at store programmer med offentlige investeringer i højteknologisk økonomisk infrastruktur må iværksættes hurtigt. Men disse nødvendige tiltag diskuteres ikke engang.

Hvorfor? Alle de amerikanske embedsmænd, der er gået med på dette kup af den britiske efterretningstjeneste, vil have Trump af vejen før "økonomien" diskuteres. De frygter, at han i en krise, under et økonomisk sammenbrud, vil tage ansvar for det ved at handle i fællesskab med de andre nationale ledere indenfor rumforskning, kernekraft-teknologi, infrastrukturopbygning – hvilket vil sige Kina, Rusland, Indien og andre. Disse nationer er vores potentielle partnere i international udvikling, men krigspartiet insisterer på, at de er vores modstandere, vores fjender.

Lyndon LaRouche og hans organisations nuværende handlinger hjemsøger dette krigsparti, fordi hans politik ligger lige for som løsninger på denne krise. Dette gælder i allerhøjeste grad for hans ide om en "Fire-magts-aftale" (USA, Kina, Rusland, Indien) for at konstruere de internationale rammer for at indføre Glass/Steagall-principper, vigtige nye infrastrukturprojekter og investeringer i kapitalgoder, vidtrækkende rumfarts-missioner og avancerede kernekraftteknologier.

En amerikansk præsident, der ønsker at løse denne kommende krise, hvilket præsident Trump vil, kan simpelthen gribe fat i hvad LaRouche allerede har foreslået og påbegyndt, og følge

hans lederskab. Dette vil partiet for rigsretssag og krig udelukke ved at tvinge Trump ud. Men det amerikanske folk har brug for disse LaRouche-løsninger, og burde nu handle i egen interesse.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham.

(samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den Europæiske produktive Trekant." Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling

derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine "Fire love" og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed").

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer faren for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

‘Bail-outs’ på steroider i form af over 15 billioner \$ i kvantitative lempelser (QE ‘quantitative easings’) er blevet forsøgt og er mislykkedes. ‘Bail-ins’ kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion . For billioner af dollars falske ”grønne obligationer” vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street’s spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede

Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk 'hvidbog' af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækt foreslår en selvmorderisk "regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen "–dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-'receivership' (en slags betalingsstandsning, red.) og selv "gå direkte" med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiell heroin i venerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. 'QE') – i forbindelse med LaRouches "Triple Curve" (eller 'Typiske Kollapsfunktion') – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligvis, at LaRouches konkursomlægning af det nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en

fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise ... I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen ...

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle principper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt."

**NYHEDSORIENTERING NOVEMBER-
DECEMBER 2018:**

Kun Glass/Steagall-bankopdeling og et Nyt Bretton Woods-kreditsystem kan håndtere et nyt finanskrak

Download (PDF, Unknown)

Glass Steagall sat på dagsordenen i Danmark som reaktion på bank-skandaler

“Det er rigtigt, at Glass-Steagall-loven ikke længere passer til nutidens økonomi. Det fungerede fint under den industrielle økonomi.

... i dag er vi i gang med at modernisere finanssektoren ved at rive disse forældede mure ned og give bankerne væsentlig mere råderum.” – Præsident Clinton, 1999.

København den 23. oktober 2018 (Schiller Instituttet) – En række bankskandaler har bragt Glass Steagall bankopdeling på

dagsordenen i Danmark. Schiller Instituttet i Danmark er berømt for at opfordre til denne foranstaltning siden folketingsvalget i 2011, hvor aktivister fra Schiller Instituttet stillede op som uafhængige med sloganet "Glass Steagall – eller kaos".

Det første tilfælde var den danske side af skandalen med udbyttearbitrage, den såkaldte Cum-Ex ordning, da det for et år siden blev opdaget, at 12,7 mia. kr. blev frarøvet de danske skattemyndigheder under ledelse af Sanjay Shah, en britisk finansiel svindler baseret i Dubai. For omkring en måned siden blev den største penge-hvidvaskningssag i Europa så afsløret, en sag, der involverer den estiske filial af Danske Bank. Nu kommer så afsløringen af, at nogle af de største banker er involveret i massivt skattesnyd i hele Europa.

Under en tv-debat efter at sagen om Danske Banks hvidvaskning af penge var blevet afsløret, krævede et folketingsmedlem fra Enhedslisten bankadskillelse, og vice-ordføreren for Socialistisk Folkeparti opfordrede til det samme i sin blog. Under folketingets åbent-hus arrangement fredag den 13. oktober talte Schiller Instituttets delegation til mange af lederne for de politiske partier og andre parlamentarikere om behovet for Glass Steagall og LaRouche's øvrige fire love såvel som Den Nye Silkevej.

Men lørdag den 20. oktober var behovet for noget lignende Roosevelts Glass Steagall-bankopdeling eksplicit hoveddiskussions-emnet i Deadline på DR2, med Danmarks førende bankhistoriker, professor Per H. Hansen fra Handelshøjskolen i København, og Niels Lunde, redaktør for dagbladet Børsen. Se Deadlines indslag her.

Efter en introduktion til hvordan de største banker har været involveret i udbyttearbitrage-skandalen, sagde Per H. Hansen, at det ikke drejer sig om et enkelt råddent æble, men at det er systemisk. Intervieweren udtalte, at Per H. Hansen har

påpeget ophævelsen af Glass Steagall som en af de vigtigste begivenheder i finansverdenen, som har tilladt disse bankkriser at opstå. Der blev vist et videoklip af præsident Clinton, der ophævede Glass Steagall, og hvori han sagde, at lovkomplekset ikke længere var hensigtsmæssigt, da landet var ophørt med at være nationalt og industri-centreret, og at de forældede vægge, der hæmmede moderniseringen af finansielle tjenester, nu skulle nedbrydes. Senere var der videoklip af den store depression i USA; klippet blev indledt af interviewer, der sagde, at Per H. Hansen har undersøgt historiske paralleller, og hvad reaktion var på daværende tidspunkt, især reaktionen på børskrakket i 1929. Noget vi også burde tænke på i dag, foreslog hun.

Per H. Hansen sagde, at Glass Steagall – som adskilte almindelige forretningsbanker fra investeringsbanker – var Roosevelts reaktion i 1933 sammen med strenge regulerings-love i '33 og '34. I Danmark satte bankloven af 1930 – sammen med andre reguleringer i den vestlige verden – begrænsninger for, hvor meget en bank kunne agere som investeringsbank. Ophævelsen af Glass Steagall var symbolsk vigtigt, fordi den erstattede statslig regulering med de “perfekte” frie markeds kræfter som drivkraft for økonomien, alt mens industrisektoren var i krise. Det tillod oprettelsen af finansielle supermarkeder, i modsætning til tidligere hvor hver enkelt sektor var reguleret for sig selv: sparekasser, investeringsbanker, realkreditinstitutter, forsikrings- og pensionsfonde. Der var streng statslig regulering ved udgangen af anden verdenskrig, og der var ingen økonomiske kriser, indtil 1970'erne.

Så blev de større og større, og især blev investeringsbankerne mere spekulative, og målet blev maksimering af aktionærværdi, og intet andet – hvilket er kernen i problemet. At tillade kapitalbevægelse med handelsalgoritmer, der arbejder i mikrosekunder, øgede ustabiliteten. Vi har brug for den finansielle sektor, men bør afskære den del af den, der

forårsager ustabiliteten. Det store spørgsmål er, hvordan vi gør det. Med hensyn til, hvad der ellers kan gøres, virker bøder ikke, sagde han, problemet består, og det er systemisk baseret på deregulering og kulturen i Wall Streets investeringsbanker. Vi har brug for langt mere end en bagatel-regulering.

Niels Lunde sagde, at førhen var bankernes hovedregel kun at låne penge ud til dem, de kendte, og for hvem de kunne foretage en ordentlig kreditvurdering. Derefter blev målet for bankerne – og bankfolkene personligt – at tjene flest mulig penge, herunder gennem oprettelsen af finansielle produkter, de næppe selv forstod, i stedet for at tage et ansvar for samfundet. Denne etiske diskussion bliver først rejst nu, 10 år efter 2008, hvilket har givet disse skandaler mulighed for at opstå. Han opfordrede til mere samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige lande, mere – og smartere – regulering, og fængselsstraffe til de skyldige.

Se Deadlines indslag her.

Det første, som en støtte af Schiller Instituttet sagde, da han blev kontaktet i går var: "Jeg tænkte på dig, da jeg så dette program. Dette er, hvad du har fortalt mig i årevis, og du havde ret."

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og

chance for et nyt paradigme for fremskridt

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Leder fra LaRouchePAC den 23. oktober – Præsident Donald Trump talte mandag aften til mere end 30.000 amerikanere i Houston, ifølge Texas Løjtnant guvernørens rapport – præsidentens hidtil største og mest entusiastiske stævne. Omkring 17.000 blev stuvet sammen i Toyota Arenaen, og yderligere 15.000 fulgte med via store skærme udenfor. Skønt fuld af improviserede kommentarer om mange emner, blev hans bemærkninger efterfølgende yderst velordnede, da han diskuterede de reelle fremskridt, som hans præsidentskab har gjort for USA's økonomi. "600.000 nye produktive jobs inden for to år" var en væsentlig korrekt påstand, der ikke blev betragtet som realistisk, da Trump tiltrådte embedet. 7,14 millioner jobskabelser (i september) var et bemærkelsesværdigt rekordniveau.

Men der ligger den største risiko for præsidenten og landet. Den voksende frygt for et sammenbrud af de enorme gældsbobler – USA's og den europæiske virksomhedsgæld er værst – som er skabt af centralbankens trykning af penge – er korrekt. Som uafhængig kongreskandidat i Texas, Kesha Rogers, advarer om i et interview i denne uge, , hvis midtvejsvalgene ikke afgøres – definitivt – så kan kupforsøget mod præsidenten i form af en rigsretssag eller andre tiltag, fremstormen fra et finanskarak, måske værre end det i 2008, føre til kaos.

Men de af britiske efterretningstjeneste anstiftede kupmagere og Robert Muellers juridiske snigmordere kunne på afgørende vis komme under kontrol i valget. Efterfølgende betyder udsigten til at håndtere den kommende krise muligheden for, at Trump faktisk kunne indføre en politik for det "Amerikansk

System". Som kandidat omtalte præsidenten ting – Glass/Steagall-loven, en national startinvestering på 1 billion \$ i ny højteknologisk infrastruktur, en genoplivning og udvidelse af NASA's bemandede rumforskning – hvilket gøres muligt med EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouches "Fire Love "for at redde økonomien og nationen, der først blev fremsat i 2014. Det er det, Rogers' kampagne, og den nationale LaRouche politiske Handlingskomité mobiliserer amerikanere for, med Kinas Bælte og Vej-Initiativ som et storslået eksempel på et sådant nyt paradigme.

Trump havde også tydeligvis en hensigt om et stormagtssamarbejde, ikke krigskonfrontation, med både Rusland og Kina. Mobiliseringen, som Rogers' kampagne fører nationalt, er vejen til dette gennembrud, og til at lykkes med at overvinde den finansielle krise, som nu truer.

**POLITISK ORIENTERING den 18.
oktober 2018:**

**Udbytteskat skandalen
understreger behovet for
Glass/Steagall-bankopdeling.
Her er også supplerende**

materiale.

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtidligheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelsson, en svensk mand, hvis dansk kone havde flygtede til Sverige.
3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.
4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.
5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtidligheden.
6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegaarden for modstandsfolk.

7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.

9. Modstandsmand fra Odense.

Musiken er en vuggeviser skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
oktober 2018:**

**Trump i FN: Afskaf
supranationalt diktatur og
vend tilbage til national
suverænitet**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER-OKTOBER 2018:

Et nyt paradigme for udvikling// Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

Opdel Danske Bank: Hvad er Glass/Steagall-bankopdeling? Fra arkivet.

Schiller Instituttet har kørt en kampagne i mange år for at indføre Glass/Steagall-bankopdeling i alle nationer. F. eks. stillede aktivister fra Schiller Instituttets Venner op til folketingsvalg i 2013 udenfor partierne med det berømte slogan: "Glass-Steagall – eller kaos".

“En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditlån skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for være en malkemaskine for bankerne. Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypern, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge...”

Klik her for at læse mere om Glass/Steagall-bankopdeling fra Schiller Instituttets kampagneavis 16 fra 2013 (html-versionen), eller læs pdf-versionen nedenfor.

Download (PDF, Unknown)

**LaRouchePAC's APPEL:
USA har brug for »win-win«-
udvikling;
gennemfør LaRouches Fire Love
og gå med i Kinas Nye
Silkevej**

»Til præsident Trump og medlemmerne af Kongressen:

Underskriverne af denne Appel erkender, at det transatlantiske

finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte **det almene vel og det amerikanske folks fremtidige eftertid**. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov, som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget fremskyndet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag. Uddrag

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe var tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet *al* sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale

produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortalere for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få

fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommerciel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede

Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017.
Tak.

Mobilisér for at genindføre Glass/Steagall- bankopdelingsloven NU; stands et globalt finanssammenbrud!

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger til et hasteaktivistmøde (i USA, pr. tlf.) søndag 29. januar, 2017:

Jeg tror, alle ved, at, med valget af Donald Trump, har verden totalt forandret sig. Den tyske udenrigsminister Steinmeier sagde det knivskarpt, at valget af Trump betyder afslutningen på det 20. århundredes orden.

Det er helt klart, at USA nu står over for et valg: Det ene valg består i at fortsætte med den »særlige relation« med Storbritannien, som har været grundlaget for den unipolære verden i de seneste 25 år, mere eller mindre, med få undtagelser under Clinton-årene. Og det står ganske klart, at briterne gerne vil fortsætte med dette, hvilket er grunden til, at Theresa May var den første regeringsleder, der kom (til Washington) for at forsøge at genetablere denne særlige relation, og som ville være meget, meget dårligt.

På den anden side, så foreligger det klare perspektiv, at USA går ind i en strategisk alliance med Rusland – og muligvis

Kina og Indien – hvilket ville skabe grundlaget for virkelig at bevæge verdenspolitik over i et fuldstændig nyt paradigme med samarbejde mellem store nationer for at løse presserende problemer, såsom den økonomiske krise, problemet med terrorisme og mange andre lignende problemer.

Det står ganske klart fra den første uge af Trumps præsidentembede, at han har til hensigt at gennemføre alle sine valgløfter. Set fra mit standpunkt, så er det meget vigtigt, at – i betragtning af, at problemerne er så mangeartede – folk ikke flipper ud over denne eller hin handling, men virkelig koncentrerer sig om de to, absolut mest afgørende spørgsmål, uden hvilke absolut intet andet kan løses. Det første, meget, meget afgørende spørgsmål er, at Trump lovede at forbedre relationerne med Rusland, og det er, for verdensfredens skyld, det absolut vigtigste spørgsmål. For, hvis Hillary Clinton havde gennemført sin politik for Syrien, med flyveforbudszonerne og hele den provokerende politik over for Rusland i særdeleshed, ville vi have været på en meget kort vej til Tredje Verdenskrig.

Den kendsgerning, at Donald Trump i går talte med fem af verdens ledere – heriblandt præsident Putin fra Rusland, og at de tilsyneladende etablerede en god forståelse – er af højeste, strategiske vigtighed. Og ser man på det, som Det Hvide Hus og Kreml bagefter udstedte, så er dette virkelig vigtigt, for »Trump overbragte sine ønsker om lykke og velstand for det russiske folk og sagde, at det amerikanske folk havde varme følelser for Rusland og dets borgere«.

Dette er meget, meget vigtigt, og jeg mener, at vi virkelig bør forstå, at, hvis USA og Rusland kan fikse deres forhold, så kan alle andre problemer potentielt set tackles.

Det andet, absolut vigtigste spørgsmål er selvfølgelig, at Trump under sin valgkamp lovede at genindføre Glass-Steagall, for alle ved, at verden stadig befinder sig i absolut fare for en gentagelse af sammenbruddet i 2008, som denne gang ville

blive langt, langt værre end selv kollapsedet af Lehman Brothers og AIG i september 2008, af den simple grund, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 % eller endda mere, derivaterne er vokset, og alle centralbankernes såkaldte instrumenter er blevet opbrugt, inklusive kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), inklusive hele spørgsmålet om bail-out (statslig bankredning) og om helikopter-penge, som diskuteres.

Faren for banksystemets kollaps er således en afgjort trussel, der hænger over *hele* verden.

Det er ganske klart, at Wall Street selvfølgelig ikke vil have Glass-Steagall, fordi det, for at sige det mildt, ville reducere deres magt enormt; *men det er en absolut forudsætning for at fikse situationen*. Hr. LaRouche har ikke alene talt om Glass-Steagall, men han har også, på videnskabeligt grundlag, defineret de Fire, grundlæggende Love, som det er absolut afgørende, bliver implementeret, for at få verden ud af denne krise. Disse Fire Love er:

✗ * Glass-Steagall, præcis, som Franklin D. Roosevelt implementerede denne lov i 1933;

* En Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton;

* Et nyt kreditsystem (også i traditionen efter Alexander Hamilton);

* Og dernæst selvfølgelig, et forceret program for højteknologisk fusionsenergi og internationalt samarbejde omkring rumforskning som den absolut nødvendige måde, hvorpå arbejdskraftens produktivitet, der er kollapsedet, kan forøges.

(Se: Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love:)

Det faktum, at den forventede levealder i USA for første gang er *faldet*, er den klareste indikator, for, at, hvis en økonomi kolliderer, så falder den forventede levealder.

Dette er formålet med dette aktivistmøde, for desværre sagde

den nominerede finansminister Mnuchin under sin høring i Senatet med senator Maria Cantwell, at han ikke støtter Glass-Steagall i FDR's form – han sagde, det var 'en meget gammel lov' – men at han vil have en lov 'for det 21. århundrede', for ellers vil markederne ikke have tilstrækkelig med likviditet. Se, dette argument er forkert, for, hvis man etablerer en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, samt et kreditsystem i Alexander Hamilton tradition, så vil præcis dette system yde kredit til produktiv investering. Så dette argument er ikke relevant, og denne nominering (til finansministerposten) kunne blive Trump-administrationens Akilleshæl, hvis det ikke rettes. For jeg tror, alle har set det enorme oprør; der finder en deployering sted på vegne af det selv samme Britiske Imperium, der forsøger at fastholde Trump i den 'særlige relation' med Storbritannien, men det forhindrer dem ikke i at deployere George Soros og princippet om 'farvede revolutioner' – det samme princip, der blev deployeret imod Ukraine i 2004 med den 'Orange Revolution', eller i Georgien, eller i det Arabiske Forår – hvor man grundlæggende set vil bruge de samme midler for en farvet revolution til at få et regimeskifte, denne gang imod Trump.

Dette er altså ikke en fredelig tid; dette er ikke en tid, hvor man sidde det ud, men jeg mener, at det faktum, at Trump har vist, at han ønsker at gennemføre sine valgløfter, virkelig er meget lovende. Men jeg mener, at vi har brug for en mobilisering, der sikrer, at denne absolut afgørende flanke med Glass-Steagall ikke forpasses, for det er den ene ting, der virkelig ville kunne ødelægge hele potentialet.

Lad mig slutte her. Jeg mener, at folk i USA må være bevidste om, at hele verden ser på dette valg af Trump med store håb – ikke de gamle neoliberale folk og de folk, der tror på en konfrontation med Rusland og Kina – men en masse mennesker, i Indien, i Europa, ser på potentialet i Trump-administrationen med store forventninger og håb. Det er en unik historisk chance, så meget afhænger af at få det til at virke.

Potentialet eksisterer, med Kinas Nye Silkevej, der allerede nu er et nyt finansielt og økonomisk samarbejde på en »win-win«-basis, hvor flere end 70 nationer samarbejder; tilbuddet til USA om at få en Ny Silkevej passer præcis sammen med Trumps løfte om at investere \$1 billion i et infrastrukturprogram i USA og således lancere en økonomisk genrejsning. Men, det forudsætter den originale Glass/Steagall-lov.

Jeg vil slutte her, for dette er virkelig kernen i situationen, og jeg mener, at vi har brug for jer alle for at hjælpe med og intervenere.

Lyndon LaRouche (med på linjen): Dette understreger jeg.

**TEMA: Glass-Steagall 1933:
Franklin D. Roosevelts 100-
dages program –
Med hans egne ord
– FDR's Første
indsættelsestale.
På grund af emnets
presserende**

aktualitet genoptrykker vi
her 2
artikler fra 2013, samt, for
første
gang, FDR's Første
indsættelsestale. 'Must'
læse!

Det, som FDR forstod og handlede på, var den fundamentale forpligtelse, der stadfæstes i Den amerikanske Forfatning, og som på enestående måde gives udtryk i Fortalen, nemlig, at de umiddelbare forholdsregler, der var nødvendige for at få folk ud af Den store Depressions elendighed, *på samme tid måtte lægge grunden til fremskridt på længere sigt* (redaktionens fremhævelse).

Han udtrykte det således: »Fra min regerings allerførste dag lå tryghed os lige så meget på sinde, som afstivning af bankerne, umiddelbar fremskaffelse af

jobs og købekraftens forbedring. Vi er i rimeligt tempo kommet langt med genrejsningen; vi er ikke kommet så langt med reformerne i det samme tidsrum. Men her i foråret 1938 er reformer lige så påtrængende nødvendige, som de var i foråret 1933.«

Download (PDF, Unknown)

Lyndon H. LaRouche: Fire Nye Økonomiske Love til USA's – og verdens – omgående redning!

IKKE EN VALGMULIGHED, MEN EN UOPSÆTTELIG NØDVENDIGHED:

1. KENDSGERNINGERNE:

De forenede Staters, og ligeledes planetens transatlantiske, politisk-økonomiske områders, økonomi befinder sig nu i den umiddelbart forestående livsfare, som udgøres af en generel, fysisk-økonomisk, kædereaktionsagtig sammenbrudskrise af dette område af planeten som helhed.

GDE Error: Requested URL is invalid

10. juni 2014 – Følgende erklæring er udstedt for omgående handling af alle medarbejdere i alle afdelingerne af National Caucus of Labor Committees og dets tilknyttede virksomheder. Førsteprioritet har alle midler og forholdsregler i forbindelse med offentlige aktioner, nationalt og internationalt, uden forbehold. Denne prioritering er eksistentiel for vor republiks politik, og for den almindelige informering af, og ved, alle relevante kredse over hele verden, at regne fra denne dag, den 8. juni 2014.

1. KENDSGERNINGERNE

De forenede Staters, og ligeledes planetens transatlantiske, politisk-økonomiske områders, økonomi befinder sig nu i den umiddelbart forestående livsfare, som udgøres af en generel, fysisk-økonomisk, kædereaktionsagtig sammenbrudskrise af dette område af planeten som helhed. Navnet på denne direkte sammenbrudskrise over alt i disse nævnte områder af planeten er den aktuelt igangværende introduktion af den generelle »Bail-in«-handling under flertallet, eller flere endnu, af dette områdes regeringer: virkningen på disse områder vil være sammenlignelig med det fysisk-økonomiske kollaps af det generelle kollaps efter »Første Verdenskrig« af den tyske Weimarrepublikks økonomi: men denne gang vil virkningen i første omgang ramme alle nationaløkonomierne i det transatlantiske område, snarere end enkelte, mislykkede økonomier i Europa.

Et kædereaktionslignende sammenbrud med en sådan virkning accelererer allerede og indvirker på pengesystemerne i dette områdes nationer. Den aktuelle accelerering af en »Bail-in«-politik i hele det transatlantiske område, som nu er i gang, betyder, at massedød pludselig vil ramme befolkningerne i alle nationerne i det transatlantiske område: enten direkte, eller gennem et »overløb«.

Virkningerne af denne handling, som allerede er forberedt af de monetaristiske interesser i dette område, der således er udpeget, vil, med mindre det stoppes bogstavelig talt nu, omgående frembringe som virkning en accelererende rate af folkemord i hele den nævnte del af planeten, men vil også få katastrofale »bivirkninger« af lignende betydning i de eurasiske områder.

De midler, som står til rådighed

Det eneste sted, hvor den umiddelbart nødvendige handling, som kunne forhindre et sådant umiddelbart folkemord i hele den transatlantiske sektor af planeten, kræver, at USA's regering omgående tager beslutning om at indføre fire specifikke forholdsregler af grundlæggende betydning: forholdsregler, som må være i fuld overensstemmelse med den specifikke hensigt i den oprindelige amerikanske Forfatning, som det blev specificeret af den amerikanske finansminister Alexander Hamilton, mens han besad dette embede:

1) Den omgående genindsættelse af Glass/Steagall-loven, som blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, som princip for handling.

2) En tilbagevenden til et oppefra styret Nationalbanksystem, der er detaljeret defineret som et sådant.

Den faktisk afprøvede, succesrige model, som må autoriseres, er den, som, under politikken for et nationalbanksystem, faktisk var blevet indført med succes, da præsident Abraham Lincoln indførte en gyldig, afløsende valuta, som var skabt af USA's præsidentskab (dvs. »Greenbacks«) (den grønne dollar, -red.), som blev gennemført som et nationalt bank- og kreditsystem under tilsyn af USA's Finansministerium.

Under de aktuelle betingelser må alle andre banksystemer og valutapolitikker erstattes, eller ganske enkelt bringes til

ophør, som følger: Banker, som er kvalificeret til at operere under denne bestemmelse, skal underkastes en vurdering af deres beviselige kompetence til at operere under den statslige beføjelse til at skabe og udgøre elementerne af denne afgørende praksis, som iflg. traditionen var blevet overgivet det oprindelige Finansministerium under Alexander Hamilton. Dette betyder, at de enkelte delstater i USA er underlagt nationale standarder for praksis, og ikke en af de enkelte af vor nations delstaters standarder.

3) Hensigten med at anvende et Føderalt Kreditsystem er at generere en retning med højproduktive forbedringer i arbejdskraften, med den medfølgende hensigt at forøge den fysisk-økonomiske produktivitet, samt levestandarden for individer og husstande i USA. Kreditskabelse til forøgelse af den relative kvalitet og kvantitet af den produktive arbejdskraft, som nu er tvingende nødvendig, må, på nuværende tidspunkt, atter engang sikres, som det med succes skete under præsident Franklin D. Roosevelt, eller gennem en tilsvarende standard for føderal praksis, der anvendes til at skabe en generel økonomisk, national genrejsning, pr. person, og for raten af nettoeffekten i produktiviteten, og ved at hvile på det essentielle, menneskelige princip, som adskiller menneskets personlighed fra de systemiske karaktertræk hos de lavere livsformer: nettoraten af forøgelsen af den effektive energigennemstrømningstæthed pr. person, og for den menneskelige befolkning, betragtet som hver og én som en helhed. Den uophørlige forøgelse af arbejdskraftens fysiske produktivitet, med de medfølgende fordele for det almene vel, er et princip i den Føderale Lov, som må udgøre den altafgørende standard for nationens og individets præstation.[1]

4) »Vedtagelse af et 'Forceret Program' for fusionskraft som drivkraft.« Den afgørende forskel på mennesket og alle lavere livsformer er således, i praksis, at det frembyder

midlerne til fuldkommengørelsen af det individuelle og sociale menneskelige livs specifikt bekræftende mål og behov. Derfor: Spørgsmålet om mennesket i skabelsesprocessen som en bekræftende identifikation af et bekræftende udsagn om en absolut naturlig tilstand, er den tilladte udtryksform. Principper om naturlove er enten udelukkende bekræftende, eller også kunne de ikke erklæres bekræftende i det civiliserede, menneskelige sind.

I betragtning af de forhold, som har hersket i USA, i særdeleshed efter mordene på præsident John F. Kennedy og hans broder, Robert, vil, efter denne tid, den hastige forøgelse, som kræves for en genrejsning af nogen art af USA's økonomi, kræve intet mindre end forholdsregler, der blev taget og udført af præsident Franklin D. Roosevelt under hans faktiske embedsperiode. Ofrene for det onde, der er blevet påført USA og dets befolkning, siden præsident Hardings mystiske død, og under præsidenterne Calvin Coolidge og Herbert Hoover (ligesom de forfærdelige virkninger af Bush-Cheney- og Barack Obama-regeringerne, i nutiden), kræver midler til afhjælpning lig dem, der indførtes under præsident Franklin Roosevelt, mens han bestred embedet.

Dette betød indførelsen af hasteforanstaltninger til afhjælpning, inklusive fornuftige, midlertidige genrejsningsforanstaltninger, som krævedes for at dæmme op for det dødbringende tidevand, som Coolidge-Hoover-regimerne efterlod sig: foranstaltninger, som krævedes for at bevare værdigheden hos dem, som i modsat fald var arbejdsløse, alt imens man opbyggede de mest magtfulde, økonomiske evner og evne til at føre krig, som blev samlet under præsident Franklin Roosevelts præsidentskab lige så længe, som han forblev i live i embedet. Dette betød mønstringen af kraften i atomkraft, dengang, og i dag betyder det termionuklear fusionskraft. Uden denne hensigt, og opnåelsen af den, står USA's befolkning i særdeleshed nu, umiddelbart, over for den

grusomste katastrofe i sin hidtidige historie. I princippet, uden et præsidentskab, der er skikket til at fjerne og skrotte de værste, nu mærkbare virkninger, de virkninger, som nu er skabt af Bush-Cheney- og Obama-præsidentskaberne, ville De forenede Stater snart være færdig, begyndende med en massedød i den amerikanske befolkning under Obama-regeringens nylige, og nuværende optrappede, praktiske politik.

Der er visse politikker, som, med hensyn til dette, nu i særdeleshed kræves, som følger:

Vernadskij om Mennesket og Skabelsen

V.I. Vernadskijs systemiske princip om den menneskelige natur er et universelt princip, som er unikt specifikt for den afgørende faktor for den menneskelige arts eksistens. For eksempel: »tid« og »sted« eksisterer faktisk ikke som målbare principper i Solsystemet; den eneste anvendelse, som indrømmes dem, til kommunikationsmæssige formål, er, grundlæggende set, nominelt en antagelse. Eftersom kompetent videnskab for nutiden udelukkende kan udtrykkes i forhold til det karaktertræk, som er unikt med hensyn til den menneskelige arts rolle i universets kendte aspekter, er det menneskelige princip det eneste sande, af os kendte princip, der kan praktiseres: begreberne om rum og tid er blot nyttige forestillinger:

Den menneskelige arts afgørende karaktertræk er det, som adskiller den fra alle andre levende arter: som, med hensyn til al kompetent, moderne videnskab, som noget principielt er videnskabeligt rodfæstet i fundamentet for de principper, som Filippo Brunelleschi (der opdagede det ontologiske minimum,) gik frem med, som Nicolaus Cusanus (der opdagede det ontologiske maksimum) gik frem med, og Johannes Keplers positive opdagelse af et princip, der faldt sammen med den perfekte, klassiske, menneskelige sangstemme-skala, som Kepler

antog, og Solsystemets elementære mål inden for Galaksens stadigt større univers, og universets højere ordener.

Eller senere, på lignende måde, den moderne, fysisk-videnskabelige standard implicit i Bernhard Riemanns argument, det faktiske minimum (som gentager Brunelleschis princip), og hos Max Planck, det faktiske maksimum af det nuværende maksimum, Albert Einsteins; og i de relativt seneste, resulterende implikationer af Vladimir Ivanovich Vernadskijs definition af menneskeligt liv. Hver af disse værdier er absolutte målestokke for menneskets rolle inden for viden om universet.

Disse kendsgerninger vedrører det iboende falskneri hos dem, der blot og bart er matematikere, og de modernistiske »musikere«, der er kommet efter standarden for prøvestenen for musik, Johannes Brahms (forud for de moralsk forringede [matematikere], såsom David Hilbert, samt den sande model for enhver moderne Satan, såsom Bertrand Russel eller Tony Blair).

Den målestok, som det er muligt at kende, som et princip, for forskellen mellem mennesket og alle andre lavere livsformer, findes i det, som på brugbar vis er blevet anset som den naturligt, opadgående evolution af den menneskelige art, i modsætning til alle andre kendte kategorier af levende arter. Standarden for måling af disse sammenlignede forhold er, at menneskeheden er i stand til at udvikle sig opad, og det på kategorisk vis, gennem de viljemæssige, noëtiske evner i den individuelle, menneskelige vilje.

Med menneskets tilsynekomst i en moralsk og fysisk degenereret tilstand af opførsel, såsom inden for tyrannerne Zeus', Det romerske Imperiums og det nuværende Britiske Imperiums kulturer, som undtagelse: Alle faktisk mentalt sunde, menneskelige kulturer er hidtil kommet til syne som en bestemt faktor af evolutionært fremskridt, fra en kvalitet af en laverestående til en højerestående art. Når dette betragtes som effektive virkninger, inden for domænet af en levende,

menneskelig praksis af kemi, svarer det til en form for systemiske fremskridt, og nu endda spring, af den kemiske energigennemstrømningstæthed af samfundets forøgelse af den effektive energigennemstrømningstæthed i videnskabelige og lignende udtryk for spring i selve artens fremskridt: kort sagt, et universelt, fysisk princip for menneskeligt fremskridt.

Den sunde, menneskelige kultur, såsom de kristne kulturer, hvis de gør sig fortjent til en bekræftelse af en sådan fromhed, for eksempel, repræsenterer et samfund, som forøger indflydelsen af sine produktive evner til fremskridt til at bevirke et stadigt højere niveau af eksistens pr. person. De modsatte tilfælde, »de såkaldte nul-vækst«-svøber, såsom det nuværende Britiske Imperium, er, systemisk, en sand model, der svarer til en Zeus', eller et Romersk Imperiums, eller et Britisk (bedre udtrykt) brutalt Imperiums tyranni, ligesom, for os i USA, de typer, som udgøres af Bush-Cheney- og Obama-regeringerne, hvis karaktertræk, i overensstemmelse med sådanne rent ud sagt sataniske modeller som det Romerske og det nuværende Britiske Imperium, har været en skrumpende, menneskelig befolkning på planeten med hensyn til dets intellektuelle og fysiske produktivitet, som under disse seneste, amerikanske præsidentskaber.

Kemi: Historiens målestok

Vi kalder det »kemi«. Menneskehedens fremskridt, relativt simpelthen målt som art, er typisk udtrykt i det menneskelige livs principsvoksende magt, op over det dyriske livs evner generelt, og i den relativt absolutte overlegenhed over evnerne i de ikke-levende processer til, inden for menneskehedens viljemæssige intervention, at opnå denne tiltænkte virkning. Fremskridt eksisterer udelukkende på denne måde under en fortsat, fremadskridende forøgelse af den menneskelige arts produktive og relaterede evner. Dette

fremskridt definerer den absolutte skelnen mellem den menneskelige art og alle andre arter, som vi i øjeblikket har kendskab til. Et folks regering, baseret på en politik med »nulvækst i befolkningstal og standarden pr. person af det menneskelige liv«, er en moralsk og praktiseret vederstyggelighed.

Mennesket er menneskehedens eneste sande målestok for vort Solsystems historie, og det, som ligger inden for det. Det er det samme som den højest ærede mening med og præstation af den menneskelige art, nu inden for det nære rum omkring Solen, med en opadgående retning imod beherskelsen af Solen og dens Solsystem, det Solsystem, som blev opdaget (udelukkende, faktisk) af Johannes Kepler.

En fusionsbaseret økonomi er det aktuelt tvingende nødvendige næste skridt, og den næste standard, for at vinde magt inden for Solsystemet, og senere, videre endnu.

[1] Indførelsen af »3. Annuller den Grønne politik« til erstatning for det korrekte »Et Føderalt Kreditsystem« er en parodi på principperne for ethvert rent faktisk videnskabeligt princip. Udelukkende kun bekræftende identifikationer af »Videnskab« kan nogensinde tillades. Udelukkende kun den forudgående titel: »Anvendelsen af et Føderalt Kreditsystem« er tilladt. Eliminer anvendelsen af alle referencer til »Grøn Politik«: den blotte anvendelse af sidstnævnte reference er en falsk fremstilling.

Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street

En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditlån skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for være en malkemaskine for bankerne. Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypren, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge.

Indtil nu har finansverdenen og de ledende politikere rundt om i verden tilsyneladende intet lært af finanskrisen i 2007-2008. I stedet for at sanere finansverdenen gennem indførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling lod man finansverdenen fortsætte sine usunde aktiviteter, og nu er de spekulative bobler større end nogensinde. Finansverdenen kræver, at brutale nedskæringer og en konfiskering af befolkningens bankindeståender og liv skal redde bankerne ved den kommende krise, men det vil ikke blot være et afskyeligt og umoralsk folkemord: Finansboblerne er allerede blevet så

uhåndterligt store, at finanssystemet aldrig vil kunne reddes.

Man skønner, at den aktuelle globale størrelse af fordringer fra udestående derivater (investeringspapirer, der ikke giver ejerskab til fysiske værdier, men hævdes at afdække risiko gennem at spekulere i kursudviklinger etc.), der er blevet ophobet som et produkt af spekulativ, finansiel praksis, nu løber op i hundreder af billioner af dollar, ja måske endda billiarder. Selv når man sammenligner med det aktuelle, pålydende, globale BNP, der skønsmæssigt ligger på omkring 70 billioner dollars, bliver det umiddelbart indlysende, at denne gæld aldrig vil kunne betales. Det store flertal af disse udestående fordringer er af ren spekulativ karakter, med absolut ingen forbindelse til en legitim, nødvendig, produktiv økonomisk aktivitet.

At fortsætte med hjælpepakker til denne enorme boble af fordringer, der stammer fra spekulativ spilleaktivitet, oven i en kollapset og hastigt skrumpende realøkonomi, vil være det samme som hurtigt at skabe en hyperinflation som i Weimar-Tyskland i global skala, og en økonomisk krise som i den mørke Middelalder.

Glass-Steagall standser denne katastrofe. Ved at genindføre en adskillelse af kommerciel bankpraksis og investeringsbankaktivitet, opdeler Glass-Steagall de pågældende fordringer i to, klart adskilte kategorier: de legitime og de illegitime, idet sidstnævnte er langt større end de førstnævnte. Vi må derfor erklære, at staten ikke har noget ansvar for at tilbagebetale tab, der er fremkommet ved spekulativ virksomhed, idet vi således afskriver disse gældsposter for milliarder i statens regnskaber. Vi tvinger alle banker – også de systemisk vigtige storbanker, som i USA er JPMorgan Chase, Citigroup, Morgan Stanley, osv., og som i Danmark er Danske Bank, Nordea etc. – til at blive opdelt i to dele: de såkaldte »investeringsgrene« på den ene side, og almindelig, god gammeldags bankdrift på den anden side. Under Glass/Steagall-loven vil kun normale banker modtage

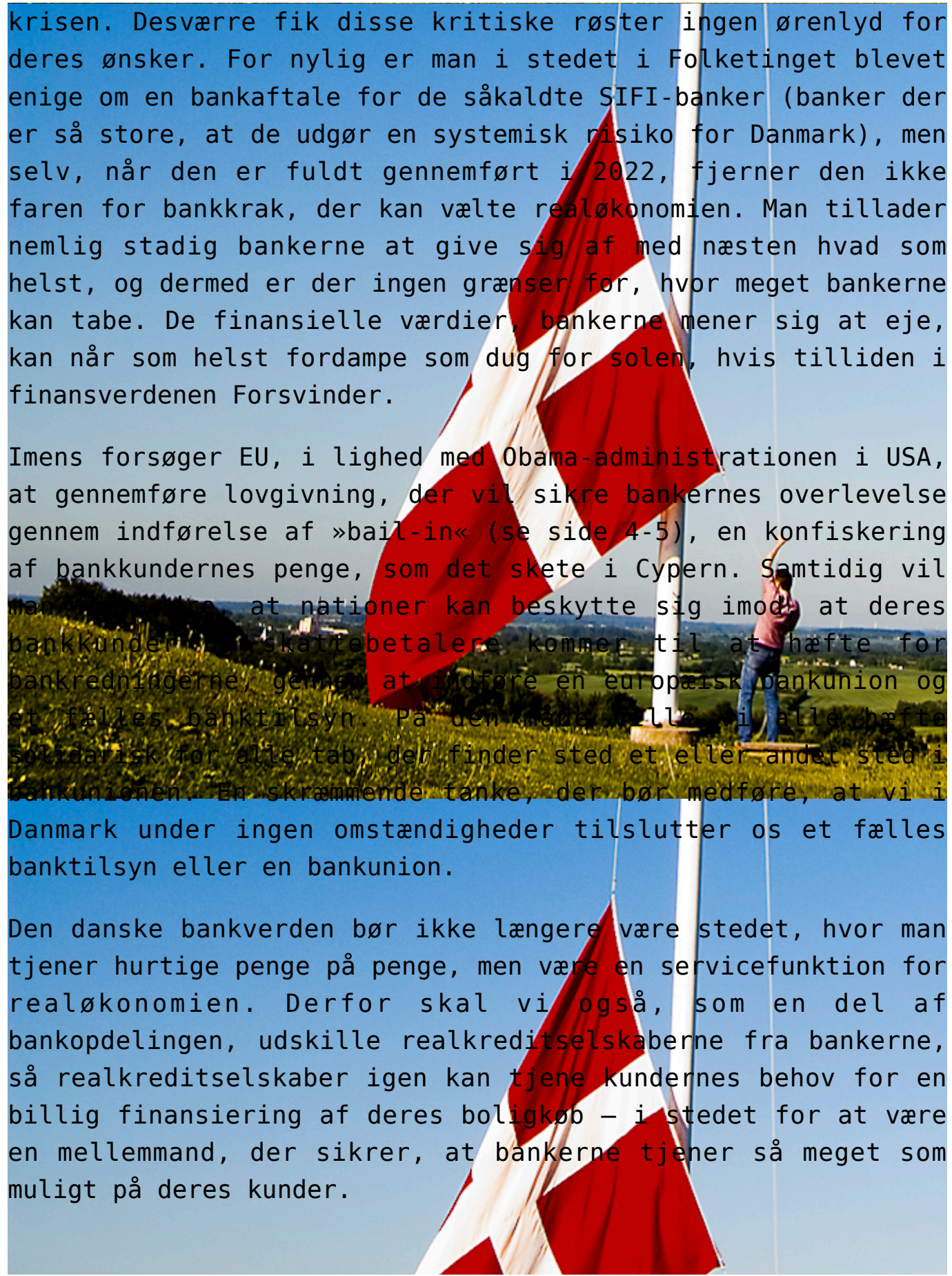
statsgaranti, mens »investeringshuse« ikke længere vil nyde godt af en sådan beskyttelse.

Selv hvis investeringshusenes billioner i udestående »aktiver« ikke ligefrem annulleres eller fjernes ved lov, så erklærer vi ganske enkelt, at denne gæld er deres egen, deres eget ansvar, og ikke statens og befolkningens. Ikke én eneste øre i nye hjælpepakker skal gå til at betale denne gæld og uden denne kunstige beskyttelse vil disse aktiver hurtigt fordampe. Vi bliver denne cancer kvit, og vort banksystem bliver ført tilbage til sin nødvendige og uundværlige funktion. Dette er, hvad den erklærede hensigt var med Franklin D. Roosevelts originale Glass/Steagall-Lov af 1933, og det er, hvad vi må gøre i dag.

Danmark behøver Glass/Steagall-bankopdeling

Selv om mange økonomer vil insistere på, at en streng Glass/Steagall-bankopdeling er i modstrid med den europæiske tradition for »universelle banker«, og derfor ikke hører hjemme i den danske eller europæiske andedam, så taler de imod bedre vidende. Bankkrisen i 2007-2008 truede nemlig både Danmark og de fleste andre europæiske lande på selve vor økonomiske og finansielle eksistens.

Derfor nedsatte det danske folketing Rangvid-kommissionen for at undersøge, hvad der gik galt, og hvad man kan gøre for at forhindre en senere gentagelse, men desværre turde kommissionen ikke rette det kritiske blik mod selve det nuværende system. Derfor kom kommissionen ikke op med de tiltag, som f.eks. en Glass/Steagall-bankopdeling, der for alvor fjernerne truslen fra et finanssystem, der er gået amok. Et mindretal i kommissionen anfører i den endelige rapport, at man burde se på en tvangsopdeling af banker for at undgå banker, der er for store til at gå ned, og at man burde se mere på den rolle, bankerne havde spillet, i at skabe

krisen. Desværre fik disse kritiske røster ingen ørenlyd for deres ønsker. For nylig er man i stedet i Folketinget blevet enige om en bankaftale for de såkaldte SIFI-banker (banker der er så store, at de udgør en systemisk risiko for Danmark), men selv, når den er fuldt gennemført i 2022, fjerner den ikke faren for bankkrak, der kan vælte realøkonomien. Man tillader nemlig stadig bankerne at give sig af med næsten hvad som helst, og dermed er der ingen grænser for, hvor meget bankerne kan tabe. De finansielle værdier, bankerne mener sig at eje, kan når som helst fordampe som dug for solen, hvis tilliden i finansverdenen forsvinder.

Imens forsøger EU, i lighed med Obama-administrationen i USA, at gennemføre lovgivning, der vil sikre bankernes overlevelse gennem indførelse af »bail-in« (se side 4-5), en konfiskering af bankkundernes penge, som det skete i Cypern. Samtidig vil man forsøge, at nationer kan beskytte sig imod, at deres bankkunder og skattebetalere kommer til at hæfte for bankredningerne, gennem at indføre en europæisk bankunion og et fælles banktilsyn. På den måde ville vi alle hæfte solidarisk for alle tab, der finder sted et eller andet sted i bankunionen. En skræmmende tanke, der bør medføre, at vi i Danmark under ingen omstændigheder tilslutter os et fælles banktilsyn eller en bankunion.

Den danske bankverden bør ikke længere være stedet, hvor man tjener hurtige penge på penge, men være en servicefunktion for realøkonomien. Derfor skal vi også, som en del af bankopdelingen, udskille realkreditselskaberne fra bankerne, så realkreditselskaber igen kan tjene kundernes behov for en billig finansiering af deres boligkøb – i stedet for at være en mellemmand, der sikrer, at bankerne tjener så meget som muligt på deres kunder.

Fra produktion til spekulation

I årtier har der fundet et skifte sted væk fra fysisk produktion og investering i infrastruktur og over til finansiel aktivitet for dennes egen skyld – og som i stigende grad er frakoblet enhver tilknytning til den fysiske realøkonomi. Finansverdenens finansielle kannibalisme betød, at nye kilder til likviditet måtte findes, og det fik man med den gradvise afskaffelse af den amerikanske Glass/Steagall-lovs adskillelse mellem normal bankaktivitet og finansverdenens spekulationsforretninger. Det begyndte for alvor i 1984, da Alan Greenspan, der dengang var ansat i J.P. Morgan-banken, skrev en pjece med titlen »Glass-Steagall genovervejet«.

Han fortsatte sin kampagne imod Glass/Steagall da han blev formand for Federal Reserve, hvor nøgleelementer i Glass-Steagall-loven konstant blev udhulet. Det endelige opgør med loven begyndte så i 1998, da Travelers Insurance fusionerede med Citibank, en fusion, der ville have været ulovlig under Glass-Steagall. Greenspan udstedte en midlertidig undtagelse for at få fusionen gennemført, og dernæst førte Wall Street en afpresnings- og intimidationskampagne imod kongresmedlemmerne og præsident Clinton, der endte med vedtagelsen af Gramm-Leach-Bliley-loven af 1999, som endegyldigt ophævede Glass-Steagall.

1999-loven skabte en ny klasse af »finansielle holdingselskaber«, der havde bemyndigelse til at tegne og sælge forsikringer og værdipapirer, udføre kommercielle og investeringsmæssige bankfunktioner, købe og sælge »derivater« og andre eksotiske instrumenter, samt befatte sig med andre spekulative aktiviteter. Denne lov var et skelsættende øjeblik i den udvikling, der førte til den aktuelle, generelle sammenbrudskrise af ikke blot USA's, men af hele den transatlantiske verdens finanssystem. Den legaliserede sofistikeret hasardspil og anbragte det under statslig

beskyttelse og garanti, der således tillod en akkumulering af en hidtil uset boble af fiktiv gæld. Gæld, som bankerne aldrig ville have påtaget sig, hvis ikke de havde vidst, at staten ville dække deres potentielle tab. Til sidst bristede boblen, og det gamle, nationaløkonomiske system døde i 2007.

De finansielle hjælpepakker, som USA's kongres, med truslen om udsigt til uro i gaderne, bankkrak og endog undtagelsestilstand hængende over hovedet, efterfølgende vedtog i 2008, indledte en ny, økonomisk tidsalder, der medførte, at den amerikanske stat nu var blevet kautionist for hele banksektoren. Det samme blev tilfældet i EU, hvor staterne hver for sig udstedte en universel garanti for alle bankerne – en garanti, der i Danmark lød på intet mindre end 4.200 mia. kr. Det blev en udbredt opfattelse, at bankvirksomhed er det samme som økonomien, skellet mellem suveræn regeringsudøvelse og udøvelse af bankvirksomhed blev udvisket.

Lige siden disse hjælpepakker har vi befundet os i en accelererende, generel sammenbrudskrise, som vi nu ser kulminere i budgetunderskud, der tvinger stater, regioner og byer til at gå fallit. Man fortæller så folkevalgte parlamentarikere, at de må gennemføre en politik, der slår deres eget folk ihjel, for at betale gæld, som finansverdenen egentlig var ophav til. Medlemmer af EU-kommissionen diskuterer allerede privat nødvendigheden af at begrænse gennemsnitslevetiden til 66 år (!), og ved en senatshøring den 10. oktober erklærede formanden for Den amerikanske Bankforening ABA, Frank Keating, at man burde indføre en aftrapning i de statslige tilskud til pensionister, efterhånden som de blev ældre, så de enkelte pensionister ikke belastede statens finanser for meget. Glass-Steagall burde aldrig være blevet ophævet!

USA genfinder Glass-Steagall

Efter at den amerikanske økonom Lyndon LaRouche i 2007 advarede om finanssystemets umiddelbart forestående sammenbrud, er han i stigende grad blevet midtpunkt for kræfter, der arbejder for en genindførelse af Glass-Steagall. Tre år efter finanskrisens udbrud i 2007 fremlagde den demokratiske senator Maria Cantwell sammen med den republikanske senator John McCain et tillæg, der ville have genindført Glass-Steagall, til den Dodd-Frank-lov, der blev udarbejdet for at håndtere lignende fremtidige kriser i bank- og finansverdenen – og som er blevet rollemodellen for de banktiltag, bl.a. EU arbejder med. LaRouche anførte en kampagne til støtte for Cantwell-McCain-lovtillægget, men til trods for, at loven havde rigeligt med stemmer til at blive vedtaget i Senatet, kom der et direkte indgreb fra Det hvide Hus og Wall Street, der forhindrede, at forslaget kom til afstemning i Kongressen. Der blev så i stedet fremlagt et alternativt lovforslag, kendt som »Volcker-reglen«, hvis specifikke formål var at blokere for en sådan genindførelse af Glass/Steagall.

Ikke alene gjorde den amerikanske Dodd-Frank-lov ikke en ende på muligheden for finansielle hjælpepakker, men introducerede også, under dække af at ville fremme »finansiel stabilitet« og »beskytte den amerikanske skatteborger ved at gøre en ende på bankhjælpepakker«, bail-in! Bail-in var det, som indskydere i Cyperns to største banker vågnede op til i marts måned 2013, da deres bankindeståender dels blev konfiskeret og båndlagt. De personer eller virksomheder, der havde mere end 750.000 kr. på deres konto, mistede 40 % af de overskydende indeståender. Det betød, at mange små og mellemstore virksomheder efterfølgende gik bankerot eller var tvunget til at fyre ansatte.

I USA vedtog man Dodd-Frank-loven, der i kapitel II angiver de legale retningslinjer for bail-in gennem Den lovformelige

Likvidationsmyndighed, OLA, som tillader »globale, systemisk vigtige, finansielle institutioner« (G-SIFI'er) at forblive åbne og operative, på direkte bekostning af deres kreditorer og indskydere. Ifølge både Paul Callelo, tidl. chef for Credit Suisses investeringsbank, og Wilson Ervin, tidl. chef for Credit Suisses risikoafdeling, »tilbyder bail-in en effektiv, ny måde at rejse ny kapital til finansinstitutionerne på, idet bankens egne penge [læs: dine penge!] anvendes, snarere end skatteborgernes.«

Planer om at rejse ny kapital til G-SIFI'erne ved hjælp af indskyderkonti var blevet diskuteret så tidligt som i slutningen af 1990'erne, men verden blev ikke præsenteret for denne »Plan B«, før man havde gennemført den første, dramatiske prøvekørsel i Cypern. Kort tid efter den cypriotiske bail-in bekræftede Jeroen Dijsselbloem, præsident for Eurogruppen, at beslaglæggelsen af bankkontiene i Cypern var »skabelonen« for håndteringen af fremtidige finanskriser. En skabelon, der går hånd i hånd med EU's planer om en bankunion og fælles banktilsyn, der kan sikre, at de deltagende lande og deres bankkunder i fællesskab hæfter for de kommende bankredninger. Noget der blev understreget på en konference i London den 11. marts 2013, hvor Vitor Constancio, vicepræsident for Den europæiske Centralbank, ECB, forklarede, at bail-in-mekanismen er et centralt element i Eurolands planlagte bankunion.

Det, man i øjeblikket er i færd med at gøre, er nøjagtig det modsatte af det, Franklin Roosevelt gjorde, da han var konfronteret med en lignende krise i 1932-33, pga. førende storbankers massive insolvens grundet tøjlesløs spekulation. Roosevelt forstod, at gæld, der var frembragt gennem spekulation, og som ingen relation havde til den produktive økonomi, ikke havde nogen egentlig værdi for økonomien og ikke gjorde sig fortjent til statsstøtte. Ved at adskille finanssektoren fra realøkonomien (som blev nedfældet i Glass/Steagall-loven) var Roosevelt i stand til at starte med

en ren tavle og dels dirigere kredit over til nødhjælp, for at formilde de menneskelige og sociale konsekvenser af den finansielle krise, og dels til specifikke projekter, der havde varig betydning for økonomien.

I dag insisterer Obama-administrationen, IMF, EU og ECB på at likvidere nationernes borgere og deres fysiske økonomi for at bevare de finansielle »værdier«. De fysiske virkninger af denne politik kan ikke komme som en overraskelse for nogen. De må derfor være overlagte og rækker langt ud over banksektoren. De betyder en kraftigt faldende levestandard og markant øget dødelighed for store dele af de berørte befolkninger på samme måde som Hitlers koncentrationslejre (inden de fik til formål at gasse uønskede befolkningsgrupper ihjel) ikke blot skaffede billig arbejdskraft til krigsindsatsen, men også førte til en kraftig reduktion i de indsatte levetid.

Poeten Manuel Alegre, der tidligere var næstformand for Portugals Socialistparti og to gange stillede op som præsidentkandidat, skrev rammende om det igangværende økonomiske sammenbrud i Europa:

»Vi er som hine fanger i koncentrationslejrene, der lever i den illusion, at deres tid måske endnu ikke er kommet, mens andre allerede blev stillet i kø til gaskamrene. Der er intet hagekors at se; ingen soldater brøler befalinger; sætningen 'Arbeit macht frei' er endnu ikke dukket op over indgangen til vort land. Men ... de behøver hverken invadere eller bombe os. De afsiger en kendelse og udsletter et land. ... Jeg kan ikke holde op med at føle mig som en cypriot. Jeg var overbevist om, at vi hørte til Den europæiske Union, et projekt om fælles velstand mellem ligeværdige og suveræne stater. Men Cypern, efter Grækenland og, i en vis forstand, også efter os selv, får mig til at indse, at dette Europa er et bedrageri. Det er ikke længere et projekt for fred og frihed; det er begyndt at blive en totalitær trussel med det mål at forarme os stater i Syden og gøre os til slaver.«

Glass/Steagall lovforslag i USA's kongres

Siden 1999 har amerikanske banker (og noget lignende er i dag tilfældet i de fleste andre lande) kunnet anvende almindelige bankindeståender og aktiver til at fremme handelen med værdipapirer på derivatmarkedet. Det var boblen på dette marked, der fik systemet til at eksplodere og medførte de amerikanske bankers bankerot i krakket i 2007-2008.

Fordi bankernes normale ind- og udlånsaktiviteter og deres spekulative aktiver er så kraftigt sammenblandet, var regeringen tvunget til at beskytte aktiverne i de banker, der foretager risikable satsninger, gennem en nærmest evighedsproces med hjælpepakker til bankerne og opkøb af giftige gældspapirer.

Det aktuelle lovforslag i USA's Repræsentanternes Hus, »Lov om tilbagevenden til Klog og Fornuftig Bankpraksis af 2011«, H.R. 958, sikrer en adskillelse af normal bankaktivitet og udlånsaktiviteter efter de retningslinjer, der blev udstukket i USA's Banklov af 1933, den såkaldte »Glass/Steagall-lov«. Lovforslaget påbyder følgende:

1. Kommercielle bankinstitutioner har ét år til at skille sig af med alle investeringsbankenheder, hvor der ikke må forekomme nogen sammenblanding med hensyn til ledelse eller ejerskab mellem kommercielle og investeringsbankenheder.
2. Kommercielle banker er udelukket fra at anvende mere end 2 % af deres kapital til udstedelse, salg eller distribuering af værdipapirer (undtaget er visse begrænsede typer af værdipapirer).
3. Kommercielle banker er udelukket fra at udlåne deres

kommercielle bankindeståender til sådanne foretagender, der beskæftiger sig med udstedelsen og omsætningen af værdipapirer.

4. Ingen værdipapirer med lav, eller potentiel lav, værdi kan af en bank anbringes i dennes statsgaranterede, kommercielle bankenheder.
5. H.R. 129 tilføjer en yderligere forholdsregel, der ikke findes i den oprindelige lov af 1933, og som siger, at Glass/Steagall-loven har forrang med hensyn til regulering af bankerne, med præcedens i kendelse af 1971, Investment Company Institute mod Camp.

Glass-Steagall gennemtvinger en adskillelse af kommercielle banker og investeringsbanker, den gør en ende på den absurde forpligtelse over for banker, der er for store til gå ned, skænder bankhjælpepakkerne, hvor staten indfrier giftig og uordentlig gæld, og vil stoppe den voksende fare for finanskrise.

International opbakning

Schiller Instituttet har gentagne gange sat Glass/Steagall på dagsordenen i Danmark, senest på Folkemødet på Bornholm i juni (se <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/910>) og på Folketingets kulturnat den 11. oktober, men ingen af Folketingets partier har endnu fremsat et lovforslag for bankopdelingen, i modsætning til en lang række andre europæiske lande:

I Schweiz, Europas næststørste finanscentrum, har parlamentets førstekammer netop vedtaget tre resolutioner for en Glass/Steagall-bankopdeling med klare flertal, og man er i gang med at forberede krav om en folkeafstemning, for at sørge for, at bankopdelingen bliver en realitet. I Italien har flere forskellige partier fremsat lovforslag om en Glass/Steagall-

bankopdeling i både senatet og deputeretkammeret. I såvel Sverige som Island har lignende lovforslag været til debat. Selv i Storbritannien, der huser City of London, verdens vigtigste finanscenter, som er centrum for det globale anglo-hollandsk-styrede, privatkontrollerede finanssystem, er der, med finansavisen Financial Times i spidsen, et voksende krav om en Glass/Steagall-bankopdeling.

I USA, Glass/Steagall-lovgivningens ophavsland, er det i mellemtiden blev tidens varmeste emne. En lang række økonomer og samfundsdebattører har meldt sig ind i debatten for Glass/Steagall, inklusive Sandy Weill, den tidligere chef for Citigroup der oprindeligt var en drivende kraft i at få ophævet Glass/Steagall-loven. En mobilisering fra LaRouche-kampagnen har medført, at halvdelen af alle delstatskongresserne nu har introduceret resolutioner til støtte for en genindførelse af Glass/Steagall, og i Washington har Marcy Kapturs lovforslag i Repræsentanternes Hus nu 75 medstillere fra såvel det demokratiske som republikanske parti, og der er fremsat to lovforslag i Senatet.

Støttebreve og appeller til kongressen er væltet ind fra Europa og hinsides med indtrængende opfordringer om en hurtig genindførelse af Glass-Steagall, der ville have gennemslagskraft til at transformere hele den transatlantiske dynamik. Den 16. oktober indrykkede LaRouchePAC en annonce i Washingtonavisen The Hill, med 40 underskrifter af folkevalgte repræsentanter, fagforeningsfolk og andre prominente personer, der opfordrede kongressen til omgående at følge op på successen med at stoppe krigen imod Syrien ved at genindføre Glass/Steagall, så man kan stoppe Wall Streets krig imod den amerikanske befolkning.

LaRouche-kampagnen forsøger at få den hurtigt voksende utilfredshed i den amerikanske befolkning og den voksende erkendelse af, at Obama er en afgørende del af problemet, kanaliseret over i vedtagelsen af Glass/Steagall og afsættelsen af Obama. Det er blevet langt mere sandsynligt

efter det store sammenstød mellem præsident Obama og Kongressen – i forbindelse med finansloven for 2013-2014 og nødvendigheden af at hæve det amerikanske låneloft – for Obama afslørede i forbindelse med forhandlingerne, at han er særdeles villig til at lave nedskæringer i Social Security (en folkepension, som ansatte indbetaler til), Medicaid (statstilskud til medicin) og Medicare (statstilskud til læge- og hospitalsbehandling). Det fik mange demokrater, der indtil nu har forsvaret Obama og hans politik, til at forstå, at han er en afgørende medspiller i Wall Streets forsøg på at fjerne disse sociale ordninger.

Richard Trumka, formanden for den største amerikanske fagforening AFL-CIO, holdt en tale i Las Vegas den 21. oktober, hvor han kraftigt advarede Washingtons politikere imod at skære i disse programmer: »Ingen politiker, jeg er ligeglad med fra hvilket parti, vil slippe af sted med at skære i Social Security, Medicare- eller Medicaid-tilskuddene. Glem det«. Han advarede derefter potentielle Obama-medløbere direkte: »Denne advarsel tæller dobbelt for demokrater. Vi vil aldrig glemme. Vi vil aldrig tilgive. Og vi vil aldrig holde op med at arbejde for at gøre slut på jeres karrierer.«

Det afgørende spørgsmål er, hvorvidt kasinobankerne eller befolkningen skal overleve. De, der vælger at redde befolkningen, har intet andet valg end at smide det nuværende, bankerotte system over bord og satse på løsningen med Glass-Steagall, kreditsystem og store infrastrukturprojekter. I modsat fald vil vi se et accelererende sammenbrud af den fysiske økonomi med massearbejdsløshed og voksende armod, massive offentlige nedskæringer, der smadrer sundhedsvæsenet og den almene velfærd. Dødeligheden vil som et resultat stige kraftigt i befolkningen, og de tilbageværende virksomheder vil lide kraftigt under en kollapsende økonomi. Konsekvenser, som allerede kan ses i Grækenland, Spanien, Portugal og Cypern, og som vil udbredes til hele EU og USA, hvis vi ikke skifter kurs. En Glass/Steagall-bankopdeling og et farvel til

finansspekulationens tidsalder er det første skridt på vejen ud af dette mareridt for Danmark, EU, USA og resten af verden.